

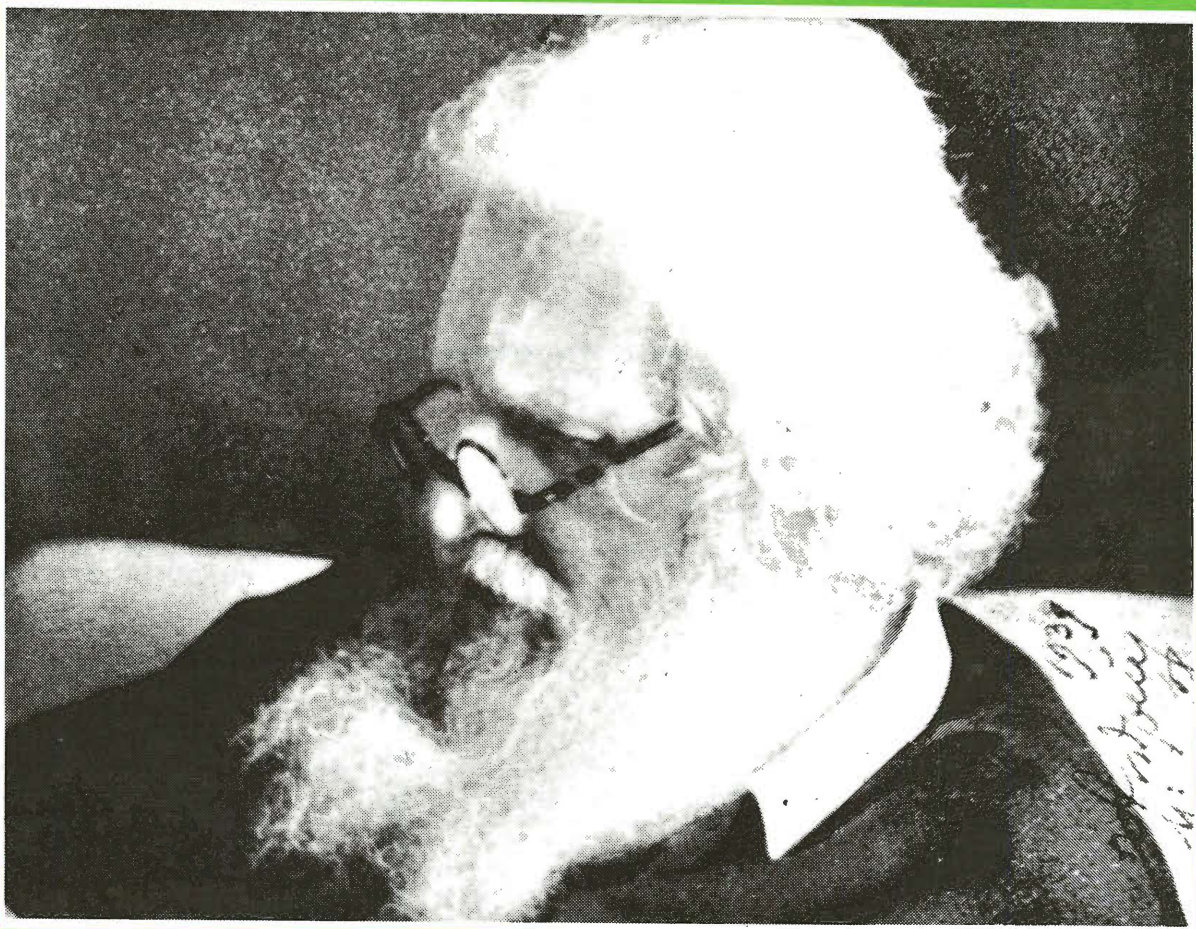
Ч. 10 ЛИСТОПАД 1983

NO. 10 NOVEMBER 1983

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XL Ч. 10 ЛИСТОПАД 1983

No. NOVEMBER 1983 Vol. XL

С. Гординський. Листопад	1
У. Л. Чи ростемо, коли принижуємо інших	1
І. Поритко. Наше жіноцтво напередодні нової доби	2
Листьма-послання Митрополита А. Шептицького	2
1000.00 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж.	4
Конкурс ім. Л. і П. Ковалевих	4
Засідання Головної Управи СУА. Ухвали	5
Голоси з "того світу"	6
О-КА. Чому не вміємо думати наперед?	8
Вітаємо з уродинами	9
Український Музей	10
Лист до Й. Гірняка.	11
Репрезентантка "Н.Ж." на Баль преси 1983	11
П. Гладка. Краплина опиви до вогню гуманности	12
Тільки між нами і телефоном. Ніби знаємо все про українське весілля Л. Калинович	14
Т. Савицька. Відвідини Відділів СУА	16
Датки на поміч Ростикові	17
Вісті з Централі	18
Вісті СФУЖО	20
Протиголодова демонстрація у Вашингтоні	21
Замість квітів на УМ	22
Our Life	23
Харчування. П. Гриців. Яблука	26
Нат. Серед квітів і зелені	26
Вишивка — низинка	27
Хроніка Округ. Північний Н.Й.	28
Дописи Відділів СУА	30
Нашим малятам	34
Замість квітів	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave. Редакторка Уляна Любович
New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редактор — Уляна Любович
Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець.
Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

На обкладинці: *Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький*
Cover illustration. *Metropolitan Andrey Sheptyckyj.*

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
Наталя Даниленко — 4-та заступниця
Анна Дидик — протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі — англійська секретарка
Ольга Літепло — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Ольга Гнатейко — вільний член
— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
Оксана Ленець — культурно-освітня
Любов Волинець — музейно-мистецька
Марта Данилюк — виховна
Анна Кравчук — суспільної опіки
Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
Ірена Чайківська — пресова
Ірена Куровицька — зв'язків
Марта Федорів — зв'язків
Люїса Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
Ірена Кіндрачук, Леся Гой — членки
Евгенія Новаківська
Ростислава Яхницька — заступниці

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
Ростислава Матла — Філадельфія
Лідія Магун — Нью-Йорк
Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк
Ірина Чайківська — Нью Джерзі
Надія Дейчаківська — Округа Огайо
Евстахія Струтинська — Чікаго
Анна Любинська — Нова Англія
Ярослава Томич — Південний Нью-Йорк.

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

ЧИ РОСТЕМО, КОЛИ ПРИНИЖУЄМО ІНШИХ?

Взаємовідносини осіб, чи то близьких-споріднених, чи приятелів, знайомих або й співробітників чи однодумців залежать у значній мірі від уміння поводитися з ними. Бувають люди добросердечні, які не вміють жити з іншими людьми. Інші легко нав'язують близькі стосунки, здобувають довір'я і пошану. Це залежить не тільки від вдачі даної людини, але й від того чи дана особа любить людей взагалі, чи, може, вони їй байдужі (хіба що в якомусь випадку потрібні). Бувають теж такі, які виношують в собі ненависть до людей. Такі негативні почуття можуть бути вроджені, або наслідком якогось комплексу, що постав ще в дитячому віці. Цю свою ненависть до інших вони можуть не проявляти у щоденному житті, прикриваючи її зовнішньою ввічливістю. Але це часто виявляється у способі трактування людей, наприклад у тому, що вони з якоюсь прихованою приємністю виявляють і підкреслюють всякі хиби чи помилки своїх ближніх. Чи то у товариських зустрічах, а особливо в суспільній праці говорять і підкреслюють те, що зле. Наче не помічають позитивних проявів праці чи діяльності, а "роздмухують" невдачі, негативи, помилки.

Але крім вдачі, вродженої, чи набутої наслідком якихось переживань, є теж вплив виховання, виплекані прикмети, особлива культура спілкування з людьми. Не слід забувати про правила доброї поведінки. Це щоправда зовнішні форми, які, якщо засвоєні замолоду стають наче другою вдачею, значно улегшують комунікацію з людьми, виробляють певність себе, свободу в поведінці. Але, як у всьому, так і тут не треба переборщувати. Саме тільки знання товариських форм це ще не товариська культура, це не вміння з'єднувати довір'я, повагу і симпатію до себе. Це теж не гарантія вміння вести за собою людей, керувати ними. Необхідною засадою взаємин мусить бути не тільки любов до людей, але й пошана кожної особистості, кожної людини.

Ці самі твердження, що їх стосуємо до взаємовідносин між поодинокими людьми, стосуються до груп. Різні організації, установи, чи те, що сьогодні прийнято називати середовища, повинні, мусять з пошаною становитись до інших груп. Це саме обов'язує у стосунках проводу даної установи до своїх членів, чи працівників. Це загально відоме твердження, яке підкреслюють і потверджують психологи й соціологи, що пошана до працівників чи членів групи, а особливо довір'я до них впливає додатньо на висліді їхньої праці, добросовісне трактування обов'язків, на їхню поведінку і самопочуття. Недовір'я, приниження може спричинити зовнішні ознаки нібито пошани до зверхників чи провідників, але напевно не посилює зусиль, добрих намірів виконувати завдання краще, працювати з більшою посвятою чи увагою

В останніх часах вражає незвичайно низький рівень всяких дискусій між організаціями чи середовищами, а інколи навіть внутрі установи чи організації. На ділі "противник" часто навіть не задумується над змістом репліки, може, навіть слухає, але

СВ. ГОРДИНСЬКИЙ

ЛИСТОПАД

Знов під ногами шарудять листки:
Вони, мов древнє золото багряне,
Нагадують душі забуті рани
І ржею зрад тавровані віки.

Що ж принесуть майбутнього роки?
Прошли — і ще перейдуть гурагани,
Вже їм назустріч простягли каштани
Погрозливо безлисті п'ястуки.

Блаженні ті, що в мирі в тишу вірять!
Вітає їх імлісте надвечір'я
У синяві будівель і дерев:

Та вмій відчутти, як гряде нестримне
І жди, аж, тинк обсипуючи, гримне
Об мури знов сердитий левій рев!

не чує, коли голос забирає, чи статтю пише хтось з іншої групи, або той, кого ми з якихось причин перестали любити чи цінити. Згори заперечується, чи навіть не допускається до висловлення думки, а навпаки принижується твердженням що "це не до теми", якщо цей хтось не "такий",

В листопаді згадуємо "1-ше листопада", початок воєнної дії у Львові. Коли ближче познайомитися з листопадовими подіями, то бачимо, що це, у даних обставинах, незвичайний подвиг. Незалежно від невдач, які наступили, це був перший крок, без якого не були б можливі наступні. Але і тут є люди, які підкреслюють те, що було причиною невдач (які повинні бути наукою на майбутнє), а не добачають подвигів.

1-ий листопад дата смерти великого Митрополита, Слуги Божого Андрія Шептицького. Друкуємо у цьому числі "Нашого Життя" послання, яке писав Він під час німецької окупації. Читаючи слова писані більше як сорок років тому, стає незвичайно сумно і боляче. Бо Його слова про любов і про ненависть поміж членами одного народу, аж до болю актуальні сьогодні. І приходиться на думку: чи ми не здібні вчитися з нашої власної історії? Чи не вміємо як уже не з любов'ю, то хоч без ненависти і з пошаною ставитись до таких же як і ми українців, які, як і ми, мають одну спільну з нами ціль: Вільну Україну!

У. Л.

НАШЕ ЖІНОЦТВО НАПЕРЕДОДНІ НОВОЇ ДОБИ

Ганна Дмитерко-Ратич

Було це 1912 року. Визвольна війна балканських народів проти турецької неволі викликала живі симпатії усіх поневолених народів. Після її переможного закінчення та повного визволення болгарів, сербів і греків скріпилася загальна віра в збройні змагання проти всіх гнобителів та віра у власні сили. Внаслідок балканської війни повстало міждержавне напруження та воєнна гарячка в цілій Європі, зокрема між Австрією і Росією. Тоді вже ідея української самостійної державности, як реальна політична ідея, не позбавлена ґрунту і можливості свого здійснення, почала нуртувати та ставати популярнішою.

Частина студентської молоді в Галичині стала зовсім одверто по стороні активної визвольної-державницької пропаганди та організації збройної боротьби серед широких народніх мас, як єдиного шляху до осягнення національних ідеалів.

Проте політичний тодішній провід та загал громадянства були зайняті акцією за український університет, виборчу реформу до сойму та справою національної автономії галицьких

українців. Вони були тієї думки, що справа боротьби за самостійну українську державність ще не актуальна, а творення військової організації — це теж нереальна робота молодих недосвідчених і незрілих людей.

Ідея творення військової сили, пробудження бойового духа в народі з метою визволення України скоро зростала і то не тільки серед студентської молоді, але серед загалу української молоді, зокрема в спортоворуханкових товариствах "Січей" і "Соколів".

Українська молодь, зокрема студентська, брала дуже активну участь в таємних товариствах. Таємність організації, присяга новоприйнятого члена не зраджувати тайни діяння гуртка, виконувати членські обов'язки організації та чесно працювати для здобуття знання, щоб стати вповні підготованим громадянином до суспільно-національного життя — це все мало незабутній вплив на її членів та витискало незатертий знак в духовості кожного члена гуртка, який буде діяти в житті згідно з провідною ідеєю організації, якою є вільна Україна. Все

ПИСЬМА-ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО З ЧАСІВ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1942 р.). УРИВКИ

Духовенству й Вірним Мир о Господі і благословенство

Христова Церква не перестає пригадувати вірним їхні християнські обов'язки, а між ними перше місце займає обов'язок заховувати Божі заповіді. Бувають одначе часи, в яких суспільність особливішим способом потребує, щоб вірним той обов'язок торжественно і усильно пригадати. По нашому глибокому переконанні настали саме такі часи, — часи, в яких люди забувають на Божий закон, в яких множаться гріхи, сповнювані прилюдно і голосно без достаточного спротиву зі сторони християн.

* * *

Треба дійсно засліплення, що його спричинює хіба найбільший ворог нашого спасіння, діавол, щоб люди, зрештою розумні та дбайливі про суспільність та добро народу, дійшли до того ступеня партійної ненависти, що рішаються аж на пролиття крові.

Вже саме те розположення ненависти супроти своїх і близьких є чимсь таким противним природі, таким жакливим і так дуже свідчить про вироджен-

ня, про таку дегенерацію й такий упадок національної совісті та патріотичного духа, що не можна про такі випадки говорити без глибокого душевного болю! Навіть тоді, коли ті ненависти і ворожнечі недоведені ще до крайніх проявів душегубства, є вони всенародним нещастям та шкодять народові більше, ніж найзавзятіші вороги. Не треба Україні інших ворогів, коли самі українці українцям ворогами, що себе взаємно ненавидять і навіть не стидяться вже тої ненависти! Христос сказав: "Кожне царство, розділене проти себе, запустіє і дім на дім впаде. Коли ж і сатана проти себе розділється, як остойтсья його царство?" (Луки XI. 18). Як довго не буде між нами хоистиянської єдности, так довго й найслабший противник буде від нас сильніший! Як довго у національних справах більше пам'ятати будуть українці на власне індивідуальне добро, так довго загальна справа не буде могла успішно розвиватися. Бо тої загальної справи просто не буде, бо не буде її в свідомості людей!

* * *

Молимося про загальний мир для людства, бо те жакливе нещастя, яким для людства є теперішня

це назавжди робило з нього активного і відповідального члена української нації. Так вихована молодь цікавилася всіми проявами українського життя та живо на них реагувала.

Членами таємних організацій були й майбутні січові стрільці — жінки Олена Степанів, Анна Дмитерко та інші.

Що українське жіноцтво виявило себе рішучим прихильником державницької ідеї та активним співтворцем українських військових організацій — це велика заслуга передусім Олени Степанівни, яка для цього багато і то з ентузіазмом серед жіноцтва працювала.

Великі жіночі збори у Львові, що відбулися 14 грудня 1912 року, вказали повне розуміння політичної ситуації та після виголошених рефератів тодішньої провідниці українського жіноцтва в Галичині Константини Малицької на тему "Політичне положення під теперішню хвилю" та Олени Степанівни на тему "Завдання жінки на випадок війни" — винесли дуже основні та глибоко продумані політичні й організаційні резолюції. Кінцева думка політичної резолюції є виразним висловом української незалежницької ідеї. Вона розв'язувала понад всякий сумнів ці суперечності української політичної думки того часу, що хиталась між австрійським лоялізмом і самостійною українською національною ідеєю.

В майбутнім виступі УСС проти Росії по стороні Австрії, ідея згаданої резолюції зовсім влучно мотивувала нашу політичну орієнтацію. А саме: українці стануть у майбутній війні по стороні Австрії не як її формальні громадяни, лиш як добровільні союзники у своїм, добре зрозумілим інтересі, і то не по всі часи та за всяку ціну, а тільки з виразним застереженням:

"як довго інтереси Австрії є згідні з інтересами українського народу і з його національним достоїнством". А цим власним національним інтересом була тоді у програмі стрілецьких організацій тільки боротьба за українську державність та приготування власних збройних сил і засобів до цієї боротьби. Українське жіноцтво відповідно до повищих резолюцій переставило усю свою діяльність згідно з ролею жінки під час війни по лінії, яку вказала у своїм рефераті Олена Степанівна. У відозві з 28 грудня 1912, підписаній поруч К. Малицької Оленою Степанівною, Жіночий Організаційний Комітет закликає українське жіноцтво до чуйности та готовости стрінати велику історичну хвилину, що рішатиме долю українського народу. В тій відозві говорилося:

"Щонебудь принесе нам будучність, ми мусимо бути готові на кожну найстрашнішу евентуальність. Послідні дні тривоги і непевности навчили нас, як мало ми всі приготовані до рокової хвилі, як слабими, несвідомими, нерішучими застала б вона широкі маси нашого народу. І тому, хоч на європейським політичнім небосклоні дипломати нависили білу хоругву миру, ми далі стоїмо під знаком бойового клича... Ми ждемо такої рокової блискавки, що вкаже нам наш власний шлях, до власної поведи цілі".

Вслід за цим частина жіночої молоді вступила як рядовики до діючих уже стрілецьких гуртків, з яких пізніше утворилась окрема жіноча чота під проводом Олени Степанівни при товаристві Січові Стрільці у Львові, а управа жіночої організації приступила до великого діла — збірці матеріальних засобів для потреб стрілецького руху, як бази для майбутньої визвольної боротьби.

Олена Степанівна-Дашкевич —

війна, показує нам кожної днини, якою потребою для людей є мир. А коли молимося про мир для людства, то оскільки більше треба нам молитися про мир серед нашого народу, про мир внутрішній, про заперестання ненависти, роздорів, ворожнечі і, зі сльозами це говорю, кровопролиття. Коли нарід гине з голоду і посухи, треба заносити благальні молитви перед престол Всевишнього, щоби дав нам конечно потрібний дощ, для здоровля, життя, для урожаю.

Світ гине з браку любови, гине з людської ненависти! Не переставаймо ж благати Всевишнього про обильні, теплі дощі Його святої благодаті з неба.

Стійте сильно в вірі, держіться надії, любіть нашого Отця Небесного і нашого дорогого Спасителя,

любіть ближніх як божих дітей, для Бога, християнською любов'ю ближніх, а Всевишній нехай хоронить вас від усякого зла, нехай стереже ваші родини і ваші діти.

Благодать вам і мир від Бога нашого і Господа Ісуса Христа.

Дано у Львові, 21. листопада, в день Введення в храм Пресв. Богородиці.

† Андрей, Митрополит.

Заховуємо правопис оригіналу.

Письма-Послання Митрополита Андрея Шептицького ЧСВВ. з часів німецької окупації. Друга частина. Йорктон, Саск. 1969, Канада.

1,000.00 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ" З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ

У Сорокліття "нашого життя" 90-й відділ СУА, Філядельфія влаштував зустріч редакторів "нашого життя" лідії Бурачинської і Уляни Любович з членками відділу і громадянством.

З нагоди 40-ліття виготовлено гарний жетон. з розпродажу жетонів і іншими починами придбано на пресовий фонд "нашого життя" 1,000.00 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ЩЕДРИЙ, ЩИРИЙ ДАР І ТЕПЛУ ЗУСТРІЧ РЕДАКЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Допис про цю зустріч появиться у наступному числі "нашого життя".

Докінчення: НАШЕ ЖІНОЦТВО

18 лютого 1913 р. у львівських часописах появляється друга знаменна відозва Комітету Жіночих Організацій за підписом К. Малицької і Олени Степанівни із закликом до громадянства складати грошові датки на фонд "Потреби України".

У своїй третій відозві з 20 березня 1913 р. Комітет ЖО стверджує живий відгук загалу на попередній заклик і тоді переіменено цей фонд "Потреби України" на "Невгасаючий Фонд України". Українське громадянство з особливим піднесенням відгукнулося на ці жіночі заклики і зложило багатотисячні суми на бойовий фонд. В цей спосіб положено тверду основу для здійснення великої ідеї власними силами без чужої допомоги, власними матеріальними засобами, зібраними всім свідомим народом, творити своє самостійне життя та за нього боротися. Ця ідея власних сил стала в майбутньому провідним дороговказом нашої визвольної боротьби.

Вслід за пропагандою самостійницько-стрілецької думки та творення матеріальної бази і засобів боротьби йшла безперервна виховно-військова праця внутрі багатьох таємних військових гуртків, що стали тоді при різних молодечих організаціях.

В цю властиву військову роботу включився також великий гурт дівчат. Нарівні зі стрільцями здобували вони військово знання та вправлялися у військовим ремеслі. А коли запалилася воєнна пожежа великої війни і Головна Українська Рада закликала українську молодь ставати в ряди українських Січових Стрільців, тоді поспішив на цей заклик і гурт дівчат-добровольців під проводом Олени Степанівни, яким вже вкортці довелося стати з крісом в руці віч-на-віч із ворогом та вкритися лаврами безсмертної слави на полі бою за Україну.

(Українське Січове Стрільцтво)

ПРИГАДКА

На початку 1983 р. Діловий Комітет Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих, який існує при Головній Управі Союзу Українок Америки, проголосив два конкурси: 1) На історичну повість або оповідання і 2) На наукові історичні твори. Подаємо реченці і умовини конкурсів:

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

НА ІСТОРИЧНУ ПОВІСТЬ АБО ОПОВІДАННЯ

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне, державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твори у трьох примірниках, переписані на друкарській машинці треба надсилати до 31-го грудня 1983 р. Допускається до конкурсу теж друківані твори. Склад журі і висота нагород будуть подані своєчасно.

Заохочуємо письменників до участі та просимо надсилати твори на адресу:

UNWLA 108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

КОНКУРС НА НАУКОВІ ІСТОРИЧНІ ТВОРИ ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Діловий Комітет Союзу Українок Америки для конкурсу на наукові історичні твори фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих проголошує наступний конкурс на науковий історичний твір з реченцем надсилання творів до 31-го грудня 1984 р.

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне державницьке насвітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твір повинен мати найменше 100 сторінок машинопису. Присилати можна теж друківані твори українською або англійською мовами.

Склад журі і висота нагород будуть подані згодом.

Твори надсилати на адресу:

Ukrainian National Women's League of America
108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

Діловий Комітет

*ВІТАЙТЕ ТА СКЛАДАЙТЕ ПОБАЖАННЯ
СВОЇМ РІДНИМ, ДРУЗЬЯМ ТА ЗНАЙОМИМ
НА СТОРІНКАХ "НАШОГО ЖИТТЯ"*

ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Засідання відбулося 22-го — 23-го жовтня 1983 р. в Нью Йорку. Засіданням проводила голова СУА Іванна Рожанковська.

Присутні на засіданні були: почесна голова СУА Лідія Бурачинська, голова СУА Іванна Рожанковська, заступниці голови Теодозія Савицька, Марія Томоруг, Лідія Гладка, протоколярна секретарка Аня Дидик, кореспонденційна секретарка Марія Савчак, англійська секретарка Розалія Полцій, касир Ольга Літєлло, фінансова секретарка Іванна Ратич; референтки: організаційна Марія Крамарчук, культурно-освітня Оксана Ленець, мистецька і музею Любова Волинець, виховна Марта Данилюк, суспільної опіки Анна Кравчук, пресова Ірина Чайківська, зв'язків Марта Федорів, статутова Люїза Сакс; голова Контрольної комісії Ольга Муссаковська; голови Окружних Управ: Ліда Колодчин-Дітройт, Ростислава Матла — Філадельфія, Лідія Маґун — Нью Йорк, Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк, Ірина Чайківська — Нью Джерзі, Надія Дейчаківська — Огайо, Евстахія Струтинська — Чікаго, Анна Любинська — Нова Англія, Ярослава Томич — Південний Нью Йорк, редактор "Нашого Життя" Уляна Любич.

Після прийняття порядку нарад вибрано Комісію ухвал. Протоколярна секретарка Анна Дидик відчитала протокол із попереднього Засідання Головної Управи з дня 30-го і 31-го жовтня 1982 р., який прийнято. Про працю Екзекутиви звітувала кореспонденційна секретарка Марія Савчак. Прийнято фінансовий звіт за 1982 р. і бюджет на 1984, які предложила фінансова секретарка Іванна Ратич.

Частина нарад була приділена наступній ХХ Конвенції СУА, що відбудеться 26-го — 28-го травня 1983 р. в Нью Йорку. Продискутовано програму конвенції і зміни статуту. Покликано Резолюційну Комісію ХХ Конвенції, яку очолила Теодозія Савицька. Звіт голови Конвенційного Комітету Олександри Кіршак дав присутнім інформації в справі приміщення, цін від делегаток і т.д. Теж було продискутовано теми і форму переведення поодиноких комісій чи панелів. Все це вимагає уточнення і координації, що присутні доручили Екзекутиві до остаточного рішення.

В рамках засідання відбулося засідання Номінаційної Комісії ХХ Конвенції.

В другий день засідання був час, коли Голови Окружних Управ ставили питання чи подали специфічні справи своїх Округ.

Вечером в суботу присутні відвідали виставку килимів в Українському Музею, де могли познайомитися із награними поясненнями щодо техніки виробу килимів та похвалення різних мотивів.

Через два дні побуту членів Головної Управи прохарчуванням займалися поодинокі Відділи Округу Нью Йорк. В першому дні на полуденок прибув Ростик із своїм батьком, який широко подякував організації СУА за поміч в переведенні операції скаліченої руки Ростика.

Голова Іванна Рожанковська одержала з друкарні зразок примірника "Перший Вінок"; перевиданням його відзначає СУА 100-ліття українського жіночого руху. Разом із виставкою прозірок до історії українського жіночого руху та виданням конвенційного числа "Нашого Життя" СУА відмічує вклад української жінки в історію нашої спільноти.

Комісія ухвал в складі: Т. Савицька, І. Мартинець, Р. Матла, О. Ленець, А. Любинська, подали наступні ухвали із засідання Головної Управи:

УХВАЛИ

1. 13-ий Конгрес УККА 10-го і 11-го жовтня 1980 р. спричинив глибокі розбіжності в українській громаді.

Члени Головної Управи СУА зібрані на Річному Засіданні (першому) після цього Конгресу, одностайно прийняли ухвалу, що Головна Управа СУА здержується від участі в засіданнях УККА аж до часу полагодження конфлікту.

Коли після трьох років згаданого конфлікту не полагоджено, члени Головної Управи СУА зібрані на Річному Засіданні 21-го і 22-го жовтня 1983 р. виявили велике стурбовання роз'єднуючою ситуацією в українській громаді.

Тому Головна Управа СУА в імені своїх членок (і з вірою, що таке є становище більшості українських жінок) — взиває до конструктивних дій в напрямі злагодження конфлікту і порозуміння в українській громаді для добра цілої української спільноти.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Для завершення постанов біжучої каденції, переводити по Округах та Відділах посилені акції придбання членства, застосовуючи при цьому новіші підходи у цій кампанії. Рівночасно з цим продовжувати акцію придбання вільного членства.

Звернено увагу на важливість взаємин у триступневій побудові СУА, зокрема підкреслюючи завдання і ролі Окружних Управ.

3. СТАТУТ

Для поліпшення праці СУА, схвалено ряд пропозицій зміни деяких точок статуту.

4. ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Схвалено створити Будівельний Фонд з одержаної суми з продажу будинку СУА у Філадельфії.

5. СУСПІЛЬНА ОПІКА

Головна Управа висловлює подяку усім, що відкупилися на заклик "Допоможіть Ростикові".

Головна Управа схвалює з нагоди ХХ Конвенції потребу видання брошури-звіту Стипендійної Акції СУА за біжучу каденцію, рівночасно дякуючи усім за піддержку.

6. КОНВЕНЦІЯ

Головна Управа закликає членство до якнайчисленнішої участі у Ювілейній Конвенції СУА, яка буде відбуватися у 100-ліття українського жіночого руху та 50-ліття Жіночого Конгресу у Станиславові.

Комісія Ухвал

Теодозія Савицька,
Іванна Мартинець,

Анна Любинська,
Оксана Ленець,

Ростислава Матла

ГОЛОСИ З "ТОГО СВІТУ"

(Уривки з листів ув'язнених українських правозахисників)

ВАСИЛЬ СТУС

ІЗ ТАБІРНИХ ЗАПИСОК

Коли я повернувся до Магадана, в аеропорту на мене чекав виклик — негайно з'явитися до обласного КДБ. Ночувати довелося в готелі. В понеділок я поїхав до міста (це 60 км дороги). Прийняв мене заступник нач. Сафонов. Він прочитав мені друге застереження — з погрозою судити. В Усть-Омчугі, коли я зайшов до начальника міліції Переверзева, на мене чекав новий сюрприз — заст. редактора рай. газети "Ленинское знамя" заявила, що збирається писати про мене статтю, і поставила кілька провокаційних питань. Я відповів, що жанр мені відомий, а тому розмовляти я не волюю. І справді — за якийсь час з'явилася довга стаття "Друзья и враги Василя Стуса". У ній було згадано все. І те, що я дістаю пакунки з закордону, і що я пірвав свій профспілковий квиток, довідавшись, що саме профспілка перечесть проти надання мені медичної допомоги, і "свідчення" багатьох мешканців рудні. Як згодом виявилось, Супряга не марнувала часу: поки я був у Донецьку, вона вояжувала на рудні, готувала статтю. Чимало людей заявило мені потім, що нічого схожого вони не говорили, але свої журналістські обов'язки Супряга, забезпечена бронєю КГБ, розуміла по-своєму. Стус готов грабить и убивать — свідчила одна медсестра з Транспортного. Он похож на фашиста, такой на моих глазах убивал детей — гнули комедію інші. Прикро було за такий факт. Якось я відмовився стати до роботи, оскільки респіраторів не було. Мені обіцяли видати персональний. Я відмовився, наголошуючи, що респіратор — то обов'язковий захист для кожного шахтаря. Отож, я обстоюю загальний принцип, протестуючи проти порушення техніки безпеки. Респіратори потім знайшлися. Певна річ, їх видали всім. А мене покарали за "страйк". Супряга не оминула і цього випадку, вкрай перебрехавши факти. Якраз на цей час приїхала дружина. Газета влинула на людей. Вони сахались мене, мов чумного. Я зрозумів, що маніпулювати громадською думкою — дуже легко. Особливо коли громади — нема, отже, у неї нема і своєї думки. І я, бачачи, що позивати Супрягу марне (жоден суду Союзу не візьме такої справи до розгляду), наполог на тому, аби дати їй публічну відповідь. На це адміністрація згодилася. Зробили поширене засідання рудкому, куди запросили підготовлену публіку. Був і журналіст із газети (Супряги не було). Я став відповідати на брехню досить різко й аргументовано. Режисери побачили, що вистава може не вийти, — почали обструкцію, не даючи мені говорити. Нічого не лишалося, як покинути зал разом із дружиною, звинувативши публіку в боягузстві. А в пресі не вшухала буря. — Десятки читачів обурювалися моєю поведінкою — за звичайною радянською звичкою. Тепер становище моє стало ще драматичніше. Прощаючись із дружиною, я заявив їй, що бачитися вдруге доведеться, напевно, в таборі. Вона згодилася з тим, тамуючи сльози. Але голови гнути я не збирався — бодай, що б там не було. За мною стояла Україна, мій пригноб-

Wasyl Stus

лений народ, за честь котрого я мушу обставати до загину.

...Я довідався, що міліція вирішила оформити мене на примусове лікування од алкоголізму — їм потрібен був хоч який епізод. Тоді вони й запропонували 1500 крб., щоб мене підпоїти. Але номер не вийшов. Довелося обшукувати свої речі в кімнаті, аби попередити випадок підкидання рушниць, ножа, порнографічного тексту тощо. Повертаючись уночі з роботи, я не раз заставав зламані двері. Отож, довелося звернутися до прокурора із спецзаявою: якщо в моїх речах буде виявлено зброю, вибухові речовини, чи золотий пісок і т.д. — то це буде наслідком реалізованої провокації. Доведений до краю, я зробив заяву до Верх. Ради СРСР з другою заяву про відмову від громадянства. Це було в кінці 78 року. В ній я писав, що заборона займатися творчою роботою, постійне приниження моєї людської і національної гідності, стан, за якого я почуваю себе річчю, державним майном, яке КГБ вписало на своє конто; ситуація, за якої моє почуття національного патріотизму відведено в ранг державного злочину; національно-культурний погром на Україні — все це змушує мене визнати, що мати радянське громадянство є неможливою для мене річчю. Бути радянським громадянином — це значить, бути рабом. Я ж до такої ролі не надаюся. Чим більше тортур і знущань я зазнаю — тим більший мій спротив проти системи на-

руги над людиною і її елементарними правами, проти мого рабства. За патріотичним покликанням. Ця заява — від 18. 10. 78 р., уже друга на цю тему (першу я написав у таборі), звичайно, залишилася без відповіді. ... Так я повернувся до Києва. Там на мене чекав сюрприз. Виявилось — за тиждень до мого приїзду кагебісти вдерлися до моєї квартири, а дружину, яка в той час добивалася додому, схопили на вулиці, силоміць кинули в машину і дві години возили Києвом, поки нальотники не подалися з нашого помешкання. У Києві я довідався, що людей, близьких до Гельсінської групи, репресують найбрутальнішим чином. Так принаймні судили Овсієнка, Горбала, Литвина, так перегодом розправилися з Чорноволом і Розумним. Такого Києва я не хотів. Бачачи, що група фактично лишилася напризволяще, я вступив до неї, бо просто не міг інакше. Коли життя забрано, крихтя не потребує. Довелось зайнятися тим, аби врятувати свої вірші, дописувати до інформацій-

Нагадуємо дещо про автора табірних записок.

Василь Семенович СТУС (нар. 8.1.1938 р.), український поет і публіцист, почав зазнавати переслідувань ще від середини 60-х років. У 1972 р. його заарештували та засудили до 5 років таборів суворого режиму і 3 років заслання, інкримінувавши його поетичну творчість (зб. віршів "Зимові дерева") і публіцистику як антирадянську агітацію і пропаганду. Першу частину вироку він відбув у Мордовії, другу — на шахті в Магаданській області.

Через свою принциповість в обстоюванні людських прав Василь СТУС постійно зазнає особливого тиску і знущань: у таборі, на засланні, між ув'язненнями. Участь у роботі Української Гельсінської групи, до якої він зголосився ще в засланні, привела В. СТУСА в 1980 р. знову за ґрати — тепер його засудили до 15 років неволі.

Першу частину вироку — 10 років табору особливого режиму — В. СТУС відбуває в концтаборі за адресою: 618263, Пермская обл., Чусовской р-н, пос. Кучино, учр. ВС-389/36-І, де КГБ й свавільна адміністрація роблять із своїми жертвами що завгодно, не обмежуючи себе, навіть формально, нікими законами. Отже, ці записки вийшли на волю з найпекельнішого пекла, й у цьому особлива цінність Стусових свідчень та роздумів.

3 ЛИСТА ОКСАНИ МЕШКО, 5 серпня 1983 р.

(Хабаровський край, Аяно-Майський р-н, с. Аян, ул. Вострєцова, 18).

Зв'язок з м. Хабаровськ через Николаєвськ-на-Амурі виключно авіа біля 1,8 тис. км., повна залежність від примхливих повітряних шляхів і самого літака, та водний шлях у короткий навігаційний період, яким поштових вантажів не возять. Відписую Тобі вперше, бо з нашої поштової філії це досить складно: не придбали своєї печатки для міжнародних відправлень.

Кажеш, ніяких ознак життя? — Ні, жива, сліпну, клигаю в свої 79. Надсилу видобуваю міць і завзяття на опір стихії та всіляким ущемленням у цьому ква-

них матеріалів групи. Праця на заводі ім. Пар. Комуни (мене взяли туди формувальником) виявилася затяжка для мене — наносившись opak, я ледве що міг ходити (так боліла нога). Довелось змінити роботу — знову-таки дістав роботу за фахом. Стоячи за конвейером, я квацяв щіткою підлогу взуття — за це мені платили від 80 до 120 крб. місячно. Психологічно я розумів, що тюремна брама уже відкрилася для мене, що днями вона зачиниться за мною — і зачиниться надовго. Але що я мав робити? За кордон українців не випускають, та й не дуже кортіло за той кордон: бо хто ж тут, на Великій Україні стане горлом обурення і протесту? Це вже доля, а долі не обирають. Отож її приймають — яка вона вже не є, а коли не приймають, тоді вона силоміць обирає нас.

Зберігаємо правопис оригіналу

Повний текст записок В. Стуса має бути поміщений в "Сучасності" ч. 11•1983 р.

Видатний український поет Василь СТУС — почесний член ПЕН-клубу; за збірку віршів "Палімпсести" удостоєний цього року премії Антоновичів. Недавно у видавництві "\$Orient-Occident" вийшла збірка поезій німецькою мовою під назвою "Angst ich bin dich losgeworden". До збірки ввійшли переклади табірної поезії трьох авторів — Івана Світличного, Євгена Сверстюка і Василя Стуса. Дуже цінні спогади про перше ув'язнення В. СТУСА написав Михайло Хейфец у розділі своєї книги про українських політв'язнів. Цей розділ під назвою "В українській поезії тепер більшого нема..." був опублікований українською мовою в ж. "Сучасність", ч. 7-8 за 1981 р.

Долею В. СТУСА стурбовані не тільки українські правозахисники, а й його зарубіжні колеги-літератори, міжнародні правозахисні організації, а також значна частина громадськості вільного світу. Однак цієї турботи замало, щоб усунути загрозу, яка нависає над життям і зруйнованим здоров'ям мужнього українського поета і громадянина.

Тому Закордонне Представництво Української Гельсінської групи звертається до всіх людей доброї волі із закликком:

рятуйте Василя СТУСА!

**Закордонне Представництво
Української Гельсінської групи**

драті глибокої периферії. Час ушільнений на тутешній лад — "бавлю" грубку примхливу, бо навіть у літню коротку пору — не витопиш один день — другого дня димом закуриш хижку свою побілену; "чаклюю з зіллям, яко давній прихильник фітотерапії", і таке самолікування мені тут, ой, яке доречне! Лічу дні в неволі — одноманітні, вони швидко збігають, як осіння вода; благаю Бога, щоб бути бодай похованою в землі обітованій, і тримаюсь на тому щедро подарованому мені віці.

Я так само думаю, най Бог боронить, і дякую Йому Всемогутньому, що волочу ноги і не втратила палкої любові до життя, хоч воно випало надто тяжке, і що в тій "забаві" зо мною мені лишили шпарку на мужність, як тому панові на довгих ногах.

Живу сама в повній ізоляції від людей селища. Хто ж мене провідає? — В'їзд невільний, навіть родичам, треба одержати спецдозвіл, не кажучи вже, що дорога утруднена в часі і коштах.

На моє звертання перемістити мене в інше, більш лагідне в кліматичному відношенні місце — відмовлено, мовляв, "дозволяємо виїхати Вашому синові на жительство в п. Аян для догляду за Вами". Зрозуміло, що ще до такого рішення я заборонила Олесеві в будь-яких обставинах приїздити сюди. ... Я сама стримую їх від таких труднощів неймовірних далекої дороги: сто вісім днів я добиралась...

Питаєш, як перезимувала? — Минула зима була досить терпима, але надолужила своє в квітні-травні місяцях: так запуржило-занесло, що я тижнями перебувала в сніговій облозі і видихала в наступні два місяці — ходила з ціпочком, а вже згодом розпросталась. У липні розміняла свою другу "половинку", а попереду ще дві зими і весняно-літні сльоти. Другий рік прошуся у "відпустку" додому — відмовляють безмотивно.

Як на мої аскетичні вимоги, з харчами терпимо — є вдосталь молока, але свіжих садовини, овочів немає. Вітамінний голод тамую різним зіллям. Дещо тут заготовляю (кропиву, деревій, кульбабу), а більше мені присилають.

... Біди та лиха маємо через край, хоч і незаслужено, і не від Бога.

Оксана Мешко

Oksana Meshko

ЧОМУ НЕ ВМІЄМО ДУМАТИ НАПЕРІД?

Якось нам все дуже важко плянувати і думати завчасу про те, що прийде пізніше як за кілька місяців, не вміємо ніяк розложити задумів на довгий проміжок часу та відповідно до того поступати.

Ми любимо імпровізацію, все є в поспіху, в останній хвилині, з переконанням, що "якось воно буде".

Чому це так? Не відомо. Чи це лежить у нашій вдачі, чи так складаються обставини?

Але як воно і не є, зустрічаємося з тим, що в нашій громадській праці дуже часто ми спізнюхи і тут не терпить наше особисте життя, а наші спільні національні інтереси. Нам здається, що те, на що інші втрачають роки, ми можемо виконати за місяці, що вислід буде в обидвох випадках однаковий, а тим часом звичайно приходиться розчарування та ще і дивуємося з якого приводу.

Нещодавно я мала нагоду слухати, як молодий вишколений вже тут український журналіст звертав нам — старшим увагу на те, що для розповсюдження кожної української проблеми серед чужинців треба довгого часу і що вже найвищий час тепер думати про 1000-ліття хрищення України та всі акції із цією річницею зв'язані. А тим часом ще небагато робиться на тому відтинку і хоча тут і там читаємо про комісії, плани зв'язані із тим святкуванням,

конкретних акцій чи доручень в тому напрямі немає, або ще ніхто ними не є зацікавлений.

Ось хай послужить доказом факт, що ще весною цього року Союз Українок за ініціативою 64-го Відділу проголосив конкурс для українських дітей у цілому вільному світі і слові і образі представити цю історичну подію, а зібраний матеріал видати у формі окремої збірки. Задум гарний і великий потребує часу на його правильне виконання. Але минуло вже більше як пів року, а зацікавлення і матерів, і молодечих організацій, і шкіл українознавства невелике або і ніяке. Напевне причина не в байдужості до тої цікавої форми відзначення 1000-ліття хрищення України, а саме в тому нашому типічному почутті, що це ще час, що немає чого поспішати, бо до цієї великої річниці ще "так далеко"...

А тим часом дні йдуть за днями так скоро, що ми і не спостережимось, як нас заскочить ця славна дата. Ми бачимо, що наші "приятелі" в СРСР ніяк не дармують, а вже сьогодні працюють над тим, щоб хрищення України і наша неприготованість до того, вийшла тільки їм на користь.

Чи не слід отже нам на кожному можливому лише відтинку вже зараз, завтра, а не за місяць чи рік розпочинати інтенсивну підготовку?

О-КА

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В ЛИСТОПАДІ

ЗАРИЦЬКА КАТЕРИНА МИРОНІВНА
нар. 4 листопада 1916 р.

МАЗУР ДМИТРО ДМИТРОВИЧ
нар. 5 листопада 1939 р.

ШАБАТУРА СТЕФАНІЯ МИХАЙЛІВНА
нар. 5 листопада 1938 р.

ШНІРМАН СЕМЕН ДАВИДОВИЧ
нар. 8 листопада 1957 р.

МОША ВІКТОР КУЗЬМИЧ
нар. 9 листопада 1935 р.

КРАСІВСЬКИЙ ЗІНОВІЙ МИХАЙЛОВИЧ
нар. 12 листопада 1929 р.

АНТОНІВ ОЛЕНА ТИМОФІЇВНА
нар. 17 листопада 1937 р.

ХЛІВНИЙ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ
нар. 19 листопада 1921 р.

МУРЖЕНКО ОЛЕКСІЙ ГРИГОРОВИЧ
нар. 23 листопада 1942 р.

АЛТУНЯН ГЕНРІХ ОВАНЕСОВИЧ
нар. 24 листопада 1933 р.

АНТОНОВ ПАВЛО ІВАНОВИЧ
нар. 25 листопада 1957 р.

РУБЛЕНКО АНАТОЛІЙ ТИМОФІЙОВИЧ
нар. 25 листопада 1949 р.

БЕЗСОНОВ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ
нар. 27 листопада 1949 р.

МАКСИМОВ ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ
нар. 27 листопада 1959 р.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В ГРУДНІ

БАБИЧ Сергій Олексійович — 13 грудня 44 роки (нар. 1939 р.). Його адреса в таборі: 349018, Ворошиловградська обл., Слов'яносербський р-н, сел. Лозівський, уст. УЛ-314/60. Адреса батька Олексія Степановича і матері: 260552, Житомирська обл., Баранівський р-н, с. Роганів. Адреса сестри Орлової Ольги: м. Житомир, вул. Толстого, 15, кв. 83.

СВЕРСТЮК Євген Олександрович — 13 грудня 56 років (нар. 1927 р.). Його адреса в засланні, яке має закінчитися наприкінці листопада ц. р.: 671510, Бурятська АССР, пос. Багдарин, ул. Жданова, 63, кв. 2. Адреса дружини АНДРІЄВСЬКОЇ Валерії Вікторівни і дочки Віри (1970 р. нар.): м. Київ, вул. Плеханова, 6, кв. 40.

ВЛАСЕНКО Володимир Мефодійович — 14 грудня 29 років (нар. 1954 р.). Його адреса в таборі тимчасом

невідомо. Адреса дружини Людмили Павлівни з двома синами (1980 і 1982 рр. нар.): 327037, м. Миколаїв, вул. Коцюбинського, 42, кв. 2.

РУДЕНКО Микола Данилович — 19 грудня 63 роки (1920 р. нар.). Його адреса в таборі: 618263, Пермская обл., Чусовской р-н, пос. Кучино, учр. ВС-389/36-І. Адреса дружини Раїси Опанасівни (теж у таборі): 431200, Мордовская АССР, Теньгушевский р-н, пос. Барашево, учр. ЖХ-385/3-4.

ЧЕКАЛІН Олександр Миколайович — 19 грудня 45 років (нар. 1938 р.). Його адреса в ув'язненні тимчасом невідома. Адреса дружини ЧЕКАЛІНОЇ Є. Р. із сином (1962 р. нар.): Ворошиловградська обл., м. Лисичанськ, вул. К. Маркса, 136, кв. 5.

ПРИХОДЬКО Григорій Андрійович — 20 грудня 46 років (нар. 1937 р.). Його адреса в тюрмі: 422950, Татарская АССР, г. Чистополь, учр. УЭ-148/ст-4. Адреса матері: 323122, Дніпропетровська обл., Синельниківський р-н, Разварівська с/р., с. Лукашеве. Адреса дружини Зої Іванівни з дочкою (1970 р. нар.): м. Калуга, вул. Ціолковського, 34, кв. 2. Адреса сина від 1 шлюбу Віталія (1965 р. нар.): 349120, Ворошиловградська обл., м. Комунарськ, вул. Фрунзе, 82б, кв. 3.

СІЧКО Василь Петрович — 22 грудня 27 років (нар. 1956 р.). Його адреса в таборі: 287100, Вінницька обл., вул. Привокзальна, 30, уст. ІВ-301/86. Адреса матері **ПЕТРАШ Стефанії Василівни** і сестри Оксани (1963 р. нар.): Івано-Франківська обл., м. Долина, вул. П. Мирного, 14. Батько й брат Володимир в ув'язненні.

ЧОРНОВІЛ Вячеслав Максимович — 24 грудня 45 років (нар. 1937 р.). Його адреса в таборі: 677908, Якутская АССР, г. Якутск, пос. Табага, учр. ЯД-40=7 "А". Адреса дружини **ПАШКО Атени Василівни**: 290014, м. Львів-14, вул. Ніщинського, 14, кв. 6. Адреса матері **Килини Харитонівни**, батька **Максима Йосиповича** й сестри **ПЛАХОТНЮК Валентини**: Черкаська обл., Звенигородський р-н, с. Вільхівець.

БЕРДНИК Олександр Павлович — 25 грудня 56 років (нар. 1927 р.). Його адреса в таборі: 618263, Пермская обл., Чусовской р-н, пос. Кучино, учр. ВС-389/36-І. Адреса дружини **СОКОРИНСЬКОЇ Валентини** з дочкою **Громовицею** (1973 р. нар.): Київська обл., Кагарлицький р-н, с. Гребені. Адреса дочки від 1 шлюбу **Мирослави**: 252159, м. Київ, бульвар Лихачова, 8б, кв. 16.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

20,000 дол. завіщення Ірени Любчак

80.00 дол. Марія Мороз-Сосяк (з нагоди своїх уродин)

75.00 дол. — Зенон Михалевський (з нагоди уродин)

по 50.00 дол. — Анна Політило, Фріпорт МекМорен в доповненню датку Мири Мандзюк

25.00 дол. — НСР Фондація в доповненню пожертви Андрія Кобзаря

10.00 дол. — д-р Олена Сасюк

8.00 дол. — Й. Тесарович

1.00 дол. — Петро Горбань

Щиро дякуємо!
Дарія Байко

ІРИНА З ШУХЕВИЧІВ-ЛЮБЧАКОВА

Ірина Шухевич народилася 12-го вересня 1913 р. в сім'ї Степана Шухевича отамана УГА, одного з кращих оборонців політичних в'язнів у процесах в міжвоєнній Польщі. Тож не дивно, що п'ятеро дітей, з яких Ірина була найстаршою росли в культурній, патріотичній атмосфері.

Як учениця гімназії СС Василіянок у Львові, була вона активною у молодіжній організації "Пласт" і не покинула її після того, як польська влада розв'язала "Пласт", і він став нелегальним. У пластових таборах на Соколі була спершу учасницею, а згодом інструкторкою і членом команди табору. Брала теж участь у мандрівних, лещетарських і інших таборах. Була однією з тих дівчат, які вирізнялися своєю вродою, елегантністю та виробленою у спорті, таборах та мандрівках, поставою. Такою пам'ятають її усі, хто хоч раз мав нагоду її зустрічати в ті часи. Зрештою ті прикмети захавала Ірина Любчакова до часу своєї хвороби.

Після матури, яку дістала вона у 1931 р. в гімназії СС Василіянок студіювала право на Львівському Університеті. Не одразу і не легко було дістатися на цей університет, бо польські університети стосували т.зв. "нумерус клявзус" у відношенні до українців.

Згодом Ірина Шухевич почала працювати в Центросоюзі (Централі українських кооператив у Галичині) у відділі дир. Юліяна Шепаровича. Навіть працюючи там не втратила зв'язку з українським таємним "Пластом".

Під час війни одружилася з д-ром Осипом Любчаком і виїхала на Захід.

Подружжя після мандрівки жило в таборі Д.П. в Регенсбурзі. І тут включилася Ірина Любчак у відновлену молодечу організацію "Пласт", брала участь у його діяльності, таборах, з'їздах тощо.

1-го грудня 1949 р. прибуло подружжя до США. Щоб уможливити своєму чоловікові нострифікацію, Ірина Любчак працювала моделюючи капелюхи. Не зважаючи на нелегкі початки життя у США, почала вона працювати в Пласті. Перші пластові табори для новаків і юнаків в оселі оо. Василіян в Неровсбургу були зорганізовані з ініціативи і під проводом Ірини

Любчак з допомогою Апольонії Книш і інших. Згодом "Пласт" закупив посілість в Іст Четгем і там Ірина Любчак була декілька разів коменданткою табору та виконувала інші завдання у проводі таборів. Колишні юначки, ніні матері нового покоління пластунів, згадують її як улюблену комендантку, яку подивлялися і любили і про яку розказують, що була вимоглива не тільки до таборовичок, але і до себе; була сувора, але справедлива.

Батько Ірини Любчакової Степан Шухевич помер ще в Регенсбурзі і там був похований. Дочка спровадила його тіло до США і поховала його на цвинтарі в Бавнд Бруку. Мати Іванна виїхала з сином Іваном і дочкою Стефанією Строконь до Австралії і там померла.

Д-р Осип Любчак, після затяжної хвороби, помер у 1978 р. Ірина Любчак померла 6-го грудня 1982 р. Обоє поховані на цвинтарі в Бавнд Бруку.

Під час тризни-поминок брат Ірини Любчакової проф. Юрій Шухевич, дякуючи присутнім за участь в похоронах сказав, що покійна була подібна своєю вдачею до батька, (так як промовець). Вони з вигляду здавалися холодними, іноді навіть суворими, але насправді завжди прагнули і очікували симпатії, любови і теплоти. Ознаки такого відношення приймали з вдячністю.

Зрозуміння потреб української науки, культури й мистецтва виявила покійна Ірина Шухевич-Любчак своїм записом на різні цілі, в тому теж для Українського Музею.

Добірна бібліотека, яка залишилася після її смерті теж перейшла на власність Українського Музею.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

240.00 дол. — Фалина Кульчицька

100.00 дол. — Роман і Стефанія Цегельські

10.00 дол. — Ісаак Десак

5.00 дол. — Ярослав Гура

ПОЖЕРТВА НА ДАВНІЙ ФОНД ІВАНА І МАРІЇ ОЛЕНСЬКИХ

200.00 дол. — Володимир і Аркадія Оленська-Петришин

Щиро дякуємо!
Дарія Байко

ЛИСТ ДО Й. ГІРНЯКА

Високоповажаний і Дорогий Маєстро!

Сьогодні ми зійшлися на обговорення Ваших чудових "Спогадів", які ми всі зі захопленням прочитали.

Не можемо закінчити нашої кількогадинної дискусії, щоби не подякувати Вам, Дорогий Маєстро, за Ваш дорогоцінний вклад для української культури.

Враження з прочитаної книжки залишаться у нас назавжди.

З сердечною подякою і привітом

Гурток Книголюбів в Огайо

Лярісса Музичка, Надія Дейчаківська, Таїса Махлай, Олена Мартиняк, Дарія Городиська, Неля Винярська, Леонія Мельник, Дарія Федорів, Галина Прищепка

Високодостойні і дуже дорогі пані книголюби:

Лариса Музичка, Надія Дейчаківська, Таїса Махлай, Олена Мартиняк, Дарія Городиська, Надія Винярська, Леонія Мельник, Дарія Федорів і Галина Прищепка!!!!

Ваш подивугідний "звіт" з проробленої праці над моїми скромними "спогадами" — зворушив мене до сліз!

Як тільки лиш отримав його — тут же взявся був за перо, щоби подякувати Вам усім й висловити своє зворушення й подив такою рідкісно - оригінальною затією новітніх читачок - книголюбців!

Однак "доля" має свої закони, шляхи та напрями. Людині не обійти їх!.. На мою Сопутницю життя й на мене нагрянули — тяжкі й затьожні недуги, лікарні та клопоти з ескулапами...

Проте повертаючись до Вашого "звіту", цікавої ініціативи й визначної праці, яку Ви усі книголюбці проявили над цією спробою студійної аналізу "споминів" і як що у нашій громаді, такі організації помножаться і вони зростуть до наукових дослідів та постійних зацікавлень літературними процесами: — то наявність такого явища... уможливить БЕЗСМЕРТЯ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ Й КУЛЬТУРИ.

Дякую усім Вам за пам'ять і бажаю успіхів
БЛАГОРОДНОМУ ВАШОМУ ПОЧИНУ!

Відданий УСІМ ВАМ

9.10.1983.

Йосип Гірняк

РЕПРЕЗЕНТАНТКА "НАШОГО ЖИТТЯ" НА БАЛЬ ПРЕСИ 1983 Р.

Александра Пясецька

На цьогорічному "Балю Преси", який відбудеться 19-го листопада 1983 р. у Філядельфії, "Наше Життя" буде репрезентувати Александра Пясецька.

Александра, або, як ми її залюбки кличемо, Леся є студенткою 12-ої класи Northport High-school. Вона має гарні успіхи в науці, особливо любить математику, а теж залюбки рисує. Особливо точно і чітко виконує технічні праці. Це вміння може їй пригодитися, коли згідно із своїм бажанням, буде студювати архітектуру. В школі Леся є редактором "Пропам'ятної книжки" т. зв. Year-book, співає у шкільному хорі, який весною має виїхати на виступи до Австрії.

Від ранніх літ є пластункою, належить до куреня старших пластунок "Лісові мавки", є сестричкою новачок. Минулого літа була писарем на новацькому таборі в Іст Четгем.

Александра є дочкою Ліді і Петра Пясецьких. Лідія Пясецька є вільною членкою СУА. Був час коли вона виконувала ілюстрації для "Нашого Життя" і також для сторінок "Нашим малютам". Бабуня Лесі Ірина (Ніна) Пясецька декілька років помагала редакції "Нашого Життя", як добровільна безкорисна працівниця. Їй завдячуємо упорядкування бібліотеки, а також картотеку осіб, про яких була згадка в "Нашому Житті".

Ми раді, що Леся буде репрезентувати наш журнал на балю преси. Товаришити їй буде А. Гладкий.

Бажаємо успіхів!

КРАПЛИНА ОЛИВИ ДО ВОГНЮ ГУМАННОСТІ

СПРАВА РОСТИКА — В ЕНЦИКЛОПЕДІЇ БРИТАНІКА

Мати Тереса, католицька монахиня, місіонерка, що заснувала місію Милосердя ("Місіонарієс оф Харіті"), нагороджена орденом Лютосу в Індії та папою Іваном XXIII першою нагородою миру у Ватикані, лявреатка нагороди миру Нобля, говорячи про гуманітарну працю, а особливо про допомогу потребуючим, сказала: "To keep a lamp burning we have to keep putting oil in it". В продовж цілої історії Америка була надзвичайно гуманною країною і до сьогодні гуманність та допомога потребуючим горить яскравим полум'ям на тлі темноти теперішнього жорстокого світу.

До сьогодні американці є чутливі на вістку про те, коли одна людина чи інституція простягнула щирю руку допомоги іншій людині.

Допомога Ростикові — гуманне діло: в першу чергу українського лікаря д-ра Любомира Кузьмака, його американських колеґ лікарів-спеціалістів д-ра Дж. Кейзера, д-ра Р. Трестіціо, д-ра Ольги Висатої, відомого у Нью Джерзі шпиталя Ст. Барнабас Медікаль Центр та його працівників.

Іванна Рожанковська — голова СУА і Аня Кравчук — референтка суспільної опіки з Ростиком під час зустрічі в домі пп. Кузьмаків.

Iwanna Rozankowsky, UNWLA President and Anya Krawchuk, Social Work Chairman with Rostyk at the home of the Kuzmaks.

Ростик грається м'ячем

Rostyk playing with a ball.

Це гуманний учинок пластунки Гандзі Коренець, що відкрила двері свого гостинного дому Ростикові та його батькові на час складної операції та реконвалесценції.

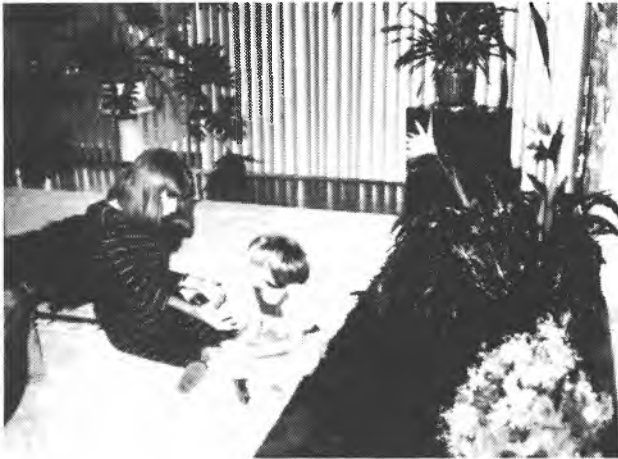
Це гуманне діло Союзу Українок Америки, що взявся перепровадити цілу складну справу Ростика. Це вкінці доказ зрозуміння жертводавців на Фонд Ростика. — Це є якраз ті краплини оливи, що вдержують огонь на жертівнику гуманності у світі.

Справа Ростика скоро облетіла доброю вісткою нашу та американську пресу. Добрі вчинки говорять інтернаціональною мовою і говорять переконливо. Відомості поміщені в американській пресі: Дейлі

Д-р Л. Кузьмак з Ростиком, який міцно тримає в руці м'ячик

Dr. L. Kuzmak with Rostyk, who's tightly holding onto his ball.

Еллен Бернштайн з Енциклопедія Британіка з Ростиком
Ellen Bernstein from the Encyclopedia Britannica, with Rostyk.

Ньюз, Стар Леджер, а зокрема в Нью-Йорк Таймс дійшли до редакції відомої у цілому світі Енциклопедії Британіка, і одна з репортерок цієї енциклопедії, а властиво її Відділу: "Britannica, Medical and Health Annual" Еллен Бернштайн задзвонила до д-ра Л. Кузьмака і до канцелярії США, пропонуючи їм зустріч та інтерв'ю з наміром помістити "Справу Ростика" як одну з визначних подій 1983 р. у цьому їхньому виданні.

Редакторка приїхала з Чикаго і ця небуденна зустріч відбулася в гостинному домі Оксани і д-ра Любомира Кузьмаків. Від США на цій зустрічі були присутні голова Іванна Рожанківська та референтка суспільної опіки Аня Кравчук. Був, очевидно Ростик із своїм батьком Емілем Целюпою. Розмова була цікава та інформативна для всіх. — Тепер ждемо на історію Ростика, яка має повнитися у згаданій публікації за 1983 рік.

Репортерка Енциклопедії Британіка висловила свої враження з цієї зустрічі у своєму листі до США, який цитуємо, бо він найкраще говорить сам за себе.

Iwanna Rozankowsky
President
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
New York, NY

Dear Mrs. Rozankowsky:

It was a pleasure to meet you at the Kuzmak home on October 2. I very much appreciate your coming and providing me with so much good information about the spectacular arrangements that were made so that the Cylupas could come to this country and Rostyk could have his surgery. I have had a chance to look through the very helpful materials you gave me about the work of the Ukrainian Women's League; the array of activities is most impressive and the humanitarian accomplishments heartwarming. I am grateful to both you and Anna Krawczuk for being so gracious and accommodating.

I am enclosing copies of the photographs I took that day. I thought you might enjoy havig them. Would it be possible for me to borrow or to get copies of the pictures that were used on pages 6, 7, and 24 of the September issue of Our Life?

As I proceed with my work on this article I may find that I have specific questions and I will then be in touch with you. Meantime, I just want to thank you for your cooperation in this enterprise.

Sincerely,
Ellen Bernstein
Editor
MEDICAL AND HEALTH
ANNUAL
312/321-7494

Д-р Дж. Кейзер теж написав листа, який містимо!

The Peer Group
FOR PLASTIC SURGERY

October 28, 1983

Miss Iwanna Rozankowsky
President
Ukrainian National Women's League of America
108 Second Avenue
New York, New York 10003

Dear Miss Rozankowsky:

Thank you for sending the newspaper clippings about our friend, Rostyslaw Cylupa. He has won us all over with his charming personality and easy smile. I cannot think of any easier child to take care of. It has been very rewarding for me to help out in a small way the people stuck behind the Iron Curtain. As someone said, "It is better to light one candle than to curse the darkness."

Thank you for letting me have the pleasure of taking care of this child.

Yours truly,
J.J. Keyser, M.D.

JJK/ms

Лікарі, як про це читаємо в листі головного хірурга д-ра Кейзера до США, а також ми усі членки США вдячні за те, що через малого Ростика могли дати йому маленьку краплину оливи, яка допомагає вогневі гуманности вічно горіти!

Лідія Гладка

Тільки між нами і телефоном

НІБИ ЗНАЄМО ВСЕ ПРО УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ...

Перед одними сходами СУА мала я розмову із знайомою, пані О., яка недавно була на весіллі.

— Знаєте, пані Любо, нам звичайно видається, що ніби ми добре знаємо, як переводити традиційне українське весілля (приспороване до сьогоднішнього дня). Та коли прийде день планування, багато причетних до того осіб висловлює побажання, щоб мати видрукувану брошурку, точку за точкою, у якому порядку і що треба робити.

— Таж недавно пані Оксана Соколик, з рамени СФУЖО видала "Українські народні звичаї в сучасному побуті".

— Так, але є голоси, що потрібно ще детальнішого опису, пані Любо.

— Наприклад?

— Ось, хоча б опис такого моменту як благословити молодят, або як молодята мають входити до церкви.

— Себто, пані Орісю?

— Ось, одного разу мені довелося бути свідком благословення молодят перед вінчанням. Фотограф там був головною особою, він ввесь час давав інструкції: "А тепер піднесіть ікону!", "А тепер ще раз повторіть цей рух...", "...а тепер не говоріть, тільки дивіться вбік..."

— Таким чином молодята і батьки "гнали", немов при зйомці фільму?

— Саме так, пані Любо! І при тім настрої, переживання того моменту, були затрачені.

— Другий важливий момент, що тепер переінакшують, це вхід молодят до церкви. Наша традиція майже у всіх звичаях представляє рівноправність молодої і молодого. Вони приходять до церкви (після того, як їх обох разом поблагословили батьки) — у супроводі боярів/друзб та дружок.

— У деяких церквах тоді, на сходах до церкви, переводять акт заручення перстнями; часами молодят священник веде з перев'язаними рушником руками (на знак їхнього "пов'язання").

— Так, пані Любо. І це важливе — що так молодята разом входять в церкву. Батько не віддає молодої молодому. Це дуже важливе тепер, коли в американському світі також потроху приходиться почуття рівноправності жінок, і цей момент випускають. А деякі наші священники тепер цей момент починають вводити...

— Це "віддавання" чи "передавання" молодої молодому пов'язане із англосаксонським звичаєм навіть тратити своє ім'я; жінка є "пані Джан Смит", немов його власність.

— Пані, Любо, це показує наскільки наші звичаї були і є більше "поступовими", ні?

— Ну, але з вибором прізвищ, то ще не дуже.

— Так і ні. Все ж таки в Україні сьогодні жінки

вибирають, чи хочуть задержати своє прізвище, чи брати чоловікове. Навіть часами чоловіки беруть жінчине, або свідомо дають дітям жінчине прізвище — із сентиментальних, чи інших причин (задержати давній рід). А часами діти при повнолітті вибирають котре прізвище хочуть мати — материне чи батькове.

— Повернімось до весільних церемоній, пані Орісю. Яка Ваша думка про так зване "дарування"?

— Багатьох гостей та й молодят це дуже бентежить. Цей звичай розвинувся серед давніших слов'янських поселенців на цій континенті. Може колись він став розвиненим через конкретну потребу. Але сьогодні на це нема потреби.

— Але не всі гості хочуть купувати дарунки — не знаючи що молодим потрібно і т. д. Дарунок у формі чека чи банкнотів — вигідніший.

— Так, пані Любо. Але його можна давати дискретно — мати збоку стола на це тарілку. Та не посередині, перед молодятами, щоб кожний хто приходить побажати молодят, і дістати кусничок короваю, майже був змушений ще й кидати гроші (крім купленого дарунка). Це несмачно і некоректно.

— А танцювання з молоддю за одного долара, пані Орісю?

— Це також давній звичай, серед різних народів, що напевно мав практичну потребу. Сьогодні не треба за танок з молоддю брати одного долара. Це можна зробити як перебиваний танок.

Після ділової частини сходин — ми обидві підсумували свої думки на цю тему:

ПІСЛЯ ЗАРУЧИН

1. Батьки заручених зазнайомлюються. Давно такі відвідини називалися "запоїнами". Батьки молодого і молодий, часто з близькою ріднею, приходять до батьків молодої і приносять хліб, кладуть його на стіл і цілують його. Тоді вітаються з батьками молодої, які також цілують хліб. Тепер часто приносять також торт. Таку візиту пізніше складають батьки й рідня молодого — рідні молодого, і також приносять хліб.

2. *Дівич вечір*. Традиційно — це прощання молодої зі світом неodrужених подруг. Тепер це часто поширюють до всіх *близьких* приятельок (віку молодої) — але без подарунків. Це має бути товариським, а не економічним моментом. Молодий та дружки також часто є запрошені. Давно, на такім вечорі, молода виявляла свою добровільну згоду одружуватися: вона передавала, на великій тарілці, хустку. Молодий тоді на тарілку клав від себе дарунок. Все це відбувається при святково застеленому столі, на якому покладено: коровай, дві паля-

ниці (на окремих тарілках), два нові накриття (ложки, вилки й ножі) перев'язані червоною стрічкою. Також клали пляшку вина, перев'язану червоною стрічкою та прикрашену ягідками калини (Чернігівський звичай).

На дівич-вечорі гують, жартують, згадують веселі моменти, плетуть віночки з барвінка (до церемоніялу вінчання) та прикрашають *гильце* (весільне деревце). Це на 2-3 стопи завдовжки галузка з яблуні чи вишні із зеленим листям. Визимку може бути галузка сосни чи смереки. Можна мати два гильця: молодого та молодої. До гильця можна прив'язувати калину з хмелем, житній колос, барвінок з рутою — завжди *поларно*. Все разом обвішується червоними, золотими й срібними нитками, стрічками та папірчиками.

В день вінчання *гильце* не раз несе перед молодими дівчинка-світллка. Після одруження гильце засушують та ховають на пам'ятку.

3. Перед вінчанням — домовитись із священником про деталі церемоніялу — щоб утримати все у традиційному стилі.

ДЕНЬ ВІНЧАННЯ

1. Часто молодята ідуть ранком разом до церкви на Службу Божу й приймають св. Причастя. Тоді нема потреби мати цілу, чи скорочену, відправу Служби Божої зі самим вінчанням.

2. Молодий зі своїми батьками й друзями приїжджає до дому молодої. Там відбувається церемоніял *благословення*. Обидві пари батьків (чи особи, що їх заступають) держать ікони та хліби (на рушничку). Батьки сидять — а молодята клячуть, або всі стоять. Батьки *трічі* благословлять молодят, словами у стилі: "ми благословляємо вас, дорогі діти, і просимо, щоб Бог благословив вас, на нове життя, на щастя дорогу, на нову сім'ю!"

2. Молода з друзями (боярами), молодий у товаристві друзок, їдуть до церкви. При вході молодий чекає на молоду, що до нього сама підходить. Церемоніял заручин перстнями, або перев'язання рук вишиваним рушником переводить священник.

3. Церемоніял вінчання. Замість корон традиційно вживається барвінкові віночки (сплетені на дівич-вечорі), символи продовження життя і радості. Молодята можуть у церкві стояти на вишиваному рушнику.

Після церемоніялу вінчання часто є "вивід" молодої, себто благословення молодої на материнство (перед іконою Матері Божої). Там часто молода кладе китицю квітів.

4. Молодята виходять з церкви. Ім бажається аж на сходах. Молоду тоді вперше, як одружену жінку, чоловіки можуть цілувати в руку. На молодят кидають зерна пшениці, як символ щастя та продовження роду.

5. Молодята їдуть з церкви уже разом.

6. Приїзд молодят (часто після фотографування, чи й відвідин хворих членів близької родини): при дверях стоять батьки молодят (також можуть

бути й хресні батьки), та вітають молодих *хлібом та сіллю* (на вишиваних серветках). Можна сказати привіти у роді: "вітаємо вас, як нову родину, і бажаємо, щоб у вашому житті були завжди гаразди, щоб був хліб та сіль, добробут та продовження життя — що вони означають. Вітаємо вас, нову клітину нашої рідні та нашої громади".

7. *Весілля*. Починається молитвою. Староста та старостина переводять програму. Добре є пильнувати, щоб промови були короткі та змістовні. Представлення обох родів є дуже цікавим для всіх. Це також додає почуття важливості членства у родах та продовжування традицій. Можна вибрати цікаві відомості про походження родів, прізвищ, цікавих предків. Можна згадати, як молодята зустрілись (про це може говорити старший боярин/дружба). Також молодята можуть подякувати батькам за виховання.

Після вечері — танці. Посередині цього — краєння короваю (у якому застромлене гильце); це повинен робити староста, а молодята роздають усім присутнім. Це є важливим моментом — символ, що молода пара стає членом громади, а всі члени громади бажають їй добра. Гості підходять бажати молодят і беруть кусочок короваю (часто роздають також "пташки" з короваю, яких більше печуть). При цім моменті гості можуть дискретно зложити в конверті гроші (якщо не купили подарунку, який вже десь є покладений у залі) — але не робити "перепивання", коли кожний майже зобов'язаний класти гроші на тарілку.

Момент *знімання вельону і вінка*. Це робить мати молодої, часто допомагає брат молодої та молодий. Тоді голову покривають хусткою-шалем (давній звичай, що одружені жінки завжди мали покриту голову). Неодружені панни танцюють у вельоні (разом із друзями, які тоді мають бути готовими до танцю, чи з іншими).

Дехто практикує знімання підв'язки молодої і кидання хлопцям — але це не робить доброго враження, і не є у нашому стилі.

Не раз практикують "викрадання" молодої, яку молодий мусить "викупити". Це часами тепер роблять і з молодим — і тоді молода його "викуплює".

Після одруження ікони, якими батьки благословили молодят (і яких береться до церкви, а під час весілля кладеться побіч короваю), молоді вішають у своїй хаті, чи у вітальні, чи у спальні.

Любов Калинович

ВІДВІДИНИ ВІДДІЛІВ СУА

З метою наз'язати ближчий контакт з відділами та по змозі оживити їхню діяльність Екзекутива СУА вирішила організувати поїздки членок Головної Управи.

Починаючи з лютого цього року, я відвідала 118-ий Відд. в Гюстон, Техас, відтак: 51 Відд. в Мілвокі, Віс.; 51-ий у Віскані Делс, 56-ий в Гамонд-Манстер, Інд.; 16-ий та 110-ий в Мінеаполіс, Мін. та 55-ий Відд. в Льюс Анджелес.

Крім зустрічей з членками СУА, у всіх місцевостях (Крім Вісканзіс Делс), були окремі зустрічі з громадянством, що мали інформативний характер, щоби ближче познайомити українські громади з багатогранною працею, яку виконує СУА на користь цілої української громади. Поміщувані в пресі дописи не дають повного перегляду праці СУА та і не завжди і не всі за ними сліdkують.

Інформативна література (памфлети, летючки), виставка видань СУА — книжки, альбоми вишивок, брошури, "Наше Життя", картки, мегафонні стрічки з пісеньками чи деклямаціями для дітей та видання Українського Музею: катальоги виставок, брошури, афіші з виставок УМ, а також висвітлення прозірок з історії СУА дали присутнім багату інформацію про досягнення СУА на протязі 58-и років існування.

Зацікавлення присутніх виставкою і успіхами СУА було дуже замітне та приємно було почути слова признання для нашої заслуженої організації. Варто тут згадати, що в Гюстоні о. А. Породько виніс таке позитивне враження з допомогових акцій СУА, що другого дня після зустрічі у проповіді вказав на працю Суспільної Оліки СУА, що так близька до ідеї Христа про допомогу потребуючим.

При нагоді відвідин Відділів далекого віддалення в Окрузі Чікаго, Голова Округи Евстахія Струтинська запросила мене на місячні сходи Округної Управи, на яких були присутні голови, або їхні заступниці з численних Відділів Округи, серед них було кілька молодих голів Відділів — запорука майбутнього СУА.

Під час засідання, крім біжучих справ, присутні почули не лиш про досягнення, але також про хиби та про пекучу потребу придбання нового членства та потребу вишколу провідниць. Слідувала дуже жвава дискусія — видно, що Округа живе і працює.

Відтак на Українській Радіопрограмі Самбірських була передана моя розповідь про програму СУА, з особливим підкресленням важливості ХХ Конвенції та перевидання "Першого Вінка" і потребу зібрати забуті матеріали про жінок, які творили український жіночий рух.

У всіх відділах замітні труднощі з огляду на розпорошеність членства та брак достатнього часу на працю в організації. Однак ці вади можна би побороти більшим ентузіазмом членства та свідомістю жінок їхньої ролі та відповідальності за збереження української спільноти поза межами України. Треба також скріпити почуття організаційної солідарності та плекати почуття єдності в нашій організації, і над цим нам усім треба спільно попрацювати, бо лиш в "єдності сила".

Зважаючи на далеке географічне положення відвідуваних відділів та враховуючи специфічні умовини в поодиноких місцевостях, а головним чином збайдужіння в українській громаді, праця відділів іде певним усталеним руслом, з надією, що приріст молодого членства її, цю працю посилить. Прозірки з Історії СУА пригадали членкам і гостям про тих наших перших українських емігранток, які у важких умовах не жаліли ні труду, ні грошей та будували Союз Українок Америки. Теперішній старшій і молодшій генерації жінок, припадає почесний обов'язок і привілей у вигідних сучасних умовах щоденного життя, продовжувати працю наших піонерок.

Наприкінці хочу з приємністю підкреслити ввічливість і гостинність, з якою мене зустрічали. Пані не жаліли труду і часу та навіть звільнялися з праці (в Гюстоні, тодішня голова Ірена Ярош, чи в Льюс Анджелес — Ярослава Городецька), за що я дуже усім вдячна.

Моя особлива вдячність голові Округи Евстахії Струтинській за її увагу, гостинність та за те, що допомогла мені у зорганізуванні відвідин відділів та за спільно відбуті поїздки її автом, яким вона так легко орудує. Також дякую Орисі Клюфас, що разом з Евстахією Струтинською так сердечно мною опікувалася в час між відвідинами відділів.

ЛИСТУВАННЯ

Парма, 12 жовтня 1983 р.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ОКРУЖНА УПРАВА ОГАЙО В КЛІВЛЕНДІ.

ДОРОГА ПАНІ!

Щиро зворушені Вашою увагою до нас, висловлюємо вдячність за вручені нам почесні грамоти Округи під час Дня Союзянки 18-го вересня ц.р.

Хочемо підкреслити, що нашу працю виконували ми не задля похвал чи нагород, але як обов'язок, що його нам наказують наші страдальні Церква і Батьківщина. Обов'язок, що його диктують мільйони загинувших і страждаючих жертв наших сестер і братів.

Ми далі, по нашій спроможності, будемо підтримувати працю Союзу Українок Америки, цінної і дорогої нам організації. З нашою подякою долучаємо скромних 75.00 дол. на фонд ім. Олени Лотоцької.

Остаємо з пошаною і сердечним привітом

Дубас Євгенія Ольга Городиська Ірина Кашубинська

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ

Парма, 28 серпня 1983 р.

"НАШЕ ЖИТТЯ" НЬЮ-ЙОРК.

Високоповажана і Дорога Пані Редактор!

Щиро гратуюлю за останні числа (ч. 6 і 7). Приємно було побачити нові прізвиська та, читаючи, знаходити на кожній сторінці щось цікаве, актуальне, практичне і головне коротке. Багато членок висловлювали також своє вдоволення. Bravo!

Здоровлю щиро і цілую Ваша

Ірина Кашубинська

ДАТКИ НА ПОМІЧ РОСТИКОВІ.

ОКРУЖНА УПРАВА СУА, ЧІКАГО, Ілл.

6-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл. — 100.00

22-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл.

По 20.00 дол. — Віра Петрошук, Ольга Гаврилюк, Марія Юзєфович, Ярослав Панчук, по 10.00 дол. — Роман Мицик, Стефанія Свистун, 5.00 дол. — Ольга Бубнів.

36-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл.

По 5.00 дол. — Софія Новак, Донна Коваль, Анна Пірко, Ольга Маланчук, Текля Добролінська, Олена Криль, Марія Юзків, Анна Зеліско, Т. Слободян, Олена Меленишин, 3.00 дол. — Стефанія Овчарин, 1.50 дол. Долійник Хомишин.

74-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл.

25.00 дол. — 74-ий Відділ СУА, 20.00 дол. — Марія Турчин, по 10.00 дол. — А. Семків, Надія Гук, Зенон Петеш, Є.Є. Йона, Т. Тимцюрак, по 5.00 дол. — Наталія Мандзій, Ірина Попович, Ірина Дмитерко, Валентина Зосозна, Ярослав Перун, Павло Бойко, Ярослав Хмитрич, Іван Мапахівський, О. Довбок, Я. Данилишин, Ірина Пежанська, Олена Турула, Ксеня Турула, Катерина Сабат, Сильвія Зуль, Левка Паньків, Марія Прийма, Александра Менцінська, по 3.00 дол. — Осип Сабат, Н. Чемеринський, Олег Куріца, Михайло Жижка, Микола Лоек, Ася Вербицька, Мирон Луцишин, В. Мінкович, по 2.00 дол. — Антін Сушків, В. Васинчук, Богдан Лукань, О. Р. Іванна Смолинська, Василь Чанчар, Марія Перун, Михайло Кіст, по 1.00 дол. — Марія Банах, Ярослав Дралас, Ярослав Ромах, Л. Смевец, Гльорія Пашин, П. Мигаль.

77-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл.

25.00 дол. — 77-ий Відділ СУА, 5.00 дол. — Валентина Косогор, по 2.00 дол. — Олена Карнаух, Віра Черчавська, Анна Дорошенко, Варвара Петрус, Александра Мірошниченко, В. Скороход, А. Мішалова, Ф. Ліщина, Галина Бабенко, Марія Бабенко, по 1.00 дол. Лідія Поліхович, Ольга Літус, Лідія Отрочко, Тамара Петренко, Александра Ткаченко.

84-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл. — 60.00 дол.

101-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл. — 100.00 дол.

102-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл.

74.00 дол. — 102-ий Відділ СУА, 20.00 дол. — Іванна і д-р М. Головаті, 10.00 дол. — Марія і д-р Лібери, Роксоляна Сацюк — по 5.00 дол. — Євгенія Каім, Марія Войтечко, Текля Крук, Марія Щербалко, о. В. Возняк, Ярослава Валюх, Андрій Мей, по 3.00 дол. — Василь Винарчук, Анна Мединська, Мирося Івахів, В. Турчиновський, по 2.00 дол. — Софія Білецька, Анна Білик, В. Кравчишин, Текля Шара, Анна Фургал, Оріся Мединська, Розалія Адамко, Розалія Гриб, Стефанія Бабій, Стефанія Ткачук, Єлисавета Процик, Ірина Куц, Юлія Іжак, Анна Васильовська, по 1.00 дол. — Ольга Васильовська, Стефанія Дзьоба, Іванна Некіш, Марія Льоренц, Єрна Гнатик, Наталія Шуя,

Збіркові листи Окружної Управи Чікаго, Ілл. реф. Суспільної Опіки Віра Трошук:

Збіркова листа ч. 13

20.00 дол. — П. Демус, по 10.00 дол. — Олена Климків, Ірина Семкович, по 5.00 дол. — С. Голяш, Л. Боднар, У. Павлинська, І. Бабій, Р. Припхан, Н. Аренд, М. Салдан, Б. Боєчко, Т. Лушинський, Рейнарович, Тереня Дахнівська, 3.00 дол. — Оксана Боднар, Даня Гордиська, 2.00 дол. — Марія Ільчина, П. Кловатий, 1.00 дол. — О. Кальмух.

Збіркова листа ч. 14

По 25.00 дол. — Христя Горчинська, Н.Л. Кузик, Ярослав Павв, по 20.00 дол. — Старухи, Софія Микитюк, 15.00 дол. — І. Кліш, по 10.00 дол. — І. Луцкий, Петро Хома, по 5.00 дол. — Ставропіон, Мирослава Федунішин, В. і І. Прітодяки, Корвинович, Добровольський, О. Мороз, С. Семкович, 3.00 дол. — Б. Дика, по 2.00 дол. — С. Голінська, О. Городиська.

Збіркова листа ч. 15

100.00 дол. — Інджекто Мольд Інк. по 20.00 дол. — Христя Григорчук, Іван Печенюк, Степан Стадник, Микола Косарчин, Петро Гладкий, 15.00 дол. — д-р І. Лесеїн, по 10.00 дол. — Мотря Мельник, І. Скомодох, Іван Кондришин, по 5.00 дол. — Юлія Кашуба, Віліям Прокуда, Іван Ковальчук, Ірена Менкевич, Галина і Филімон Ногац, 4.00 дол. — Оріся Антонович, 3.00 дол. — Люба Шандрова, 2.00 дол. — Л. Бідна.

Збіркова листа ч. 16,

по 5.00 дол. — І. Баргій, Л. Левицький, Марковський, М. Мірчук, М. Ку-

Еміль Цилюпа під час полуденка у сердечних словах, струмучи сльози дякує Союзіві Українок за старання, які уможливили приїзд і лікування його сина Ростика.

Emil Cylupa extending his sincere gratitude to UNWLA for their assistance to his son Rostyk.

Ростик з батьком Емілем Цилюпою під час відвідин серед членів Головної Управи СУА. Зліва сидять: Лідія Бурачинська, Аня Кравчук з Ростиком, Анна Любинська, Ярослава Томич. Стоять: Марія Крамарчук, Іванна Рожанковська, Теодозія Савицька, Надія Дейчаківська (частинно заслонена), Лідія Магун, Уляна Любович, Лідія Колодчин, Евстахія Струтинська, Еміль Цилюпа, Марія Савчак.

Rostyk with his father Emil Cylupa visiting the UNWLA Executive Board.

сібас, І. Кушевич, Р. Жибак, Л. Бойко, М. Скоморох, В. Мазур, Н. Білоус, Л. Лешук, А. Масник, 3.00 дол. — Л. Бішон, по 2.00 дол. — З. Стасула, Г. Гринчишин, Тахбрив.

Збіркова листа ч. 17,

По 10.00 дол. — Олександр Даріян, Олена Кірмбах, Орест Попель, І. Муна, по 5.00 дол. — Марія Полянська, Теофіль Кокодинський, по 2.00 дол. — Галина Задорожна, Марія Ганкевич, Олеся Черник, Оксана Силвестрі, Юлія Капуто, 1.00 дол. — Анна Ровз.

Збіркова листа ч. 18

100.00 дол. — Секуріті Севінгс, по 50.00 дол. — "Самопоміч", Українсько-Американська Асоціація, Каса "Самопоміч", по 25.00 дол. — Мідвест Фуд МКТ. "Нью Старр-прес", "Галіанс" — українська каварня, Музика і син "погребовий дім" Юліан Е. Куляс, д-р Богдан Білас, О. З. Литвинішин, по 20.00 дол. — д-р Джордж І. Дашко, Бест Фльоріст, М. Колєнський, Донна Дикий, Н. Григорчук, 11.00 дол. — Тарас Гаврик, по 10.00 дол. — Августа фарм. Фльовєрс "Ірена" Н. Сахаревич, Петро Каппа, Надя Горб, 5.00 дол. — Барабаш, 2.00 дол. — Ігор Гуменюк.

Продовження на ст. 22

Вісті з Централі

З огляду на високі поштові оплати звітні листки до Відділів канцелярія СУА виспала 16-го листопада ц. р. посилюючою другої класи. Ввічливо просимо голів Відділів, які не одержать звітних листків до кінця листопада ц. р. повідомити негайно канцелярію СУА.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК:

Нові членки нашого 17-го Відділу СУА в Маямі, а саме: д-р **Анна Бойцун**, **Ні** і **Горак**, **Ева Лудняк**

Із щирим привітом і побажаннями добрих успіхів у праці
за **Управу 17-го Відділу**
Ірина Ракуш, голова

Боффало 49-ий Відділ СУА: Стефанія Чушак, Ірина Ходань, Анна Поліщук, Таня Паславська, Ярослава Деркач.

Марія Паньків, заступниця голови 49-го Відділу СУА

99-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки у Вотербліті, Округа Північний Нью Йорк, відмічує 6-го листопада 1983 р. своє 15-ліття. Бажаємо успіхів у дальшій праці.

ДО ШАНОВНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "НАШОГО ЖИТТЯ"!

Редакція і Адміністрація "Нашого Життя" просить Вас перевірити дату, до якої заплачена Ваша передплата. Це Ви легко можете зробити, коли подивитесь на задню обкладинку, де при Вашій адресі є дата, до якої Ви передплатили журнал.

Адміністрація "Нашого Життя" розсилає журнали до всіх своїх передплатників (за посередництвом експедиції "Свободи").

Журнали висилається поштою другої класи. Інколи з незалежних від нас причин журнали не є доставлені на час, або навіть пропадають. Якщо бажаєте одержати бракуюче число журналу наново, треба влатити 1.35 дол. + 0.55 дол. поштової оплати.

Адміністрація "Нашого Життя"

Пересилаємо чек на 50.00 дол. на стипендійну акцію СУА, для студіюючої української молоді в Бразилії, яко дар від подружжя **Миколи й Катрусі Яремко** із нагоди 50-ліття супружого життя **Юлії й Омеляна Логушів**,

Юлія й Омелян Логуші

З нагоди 50-річчя подружнього життя наших Батьків **Юлії й Омеляна Логушів**, складаємо даток 150.00 дол. на стипендійну акцію СУА для української студіюючої молоді в Бразилії.

Нашим Дорогим Батькам бажаємо здоров'я і радості в житті,

Александра Шимоняк,
Нуся Джерніган,
Марійка Глясгов

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ У ВЕРЕСНІ 1983 РОКУ:

По 200.00 дол.: Любомир і Марія Іваськів, Гантебілле, Іван Яринюк, Медізон Гайтс, Н. Н. Ашлс Черч, д-р і пані Богоничі, Воррен;

165.00 дол.: 74-ий Відділ СУА, Чікаго;

100.00 дол.: Євген і А. Лятишевські, Дітройт;

75.00 дол.: Наталія Даниленко, Самердейл (доповнення стипендії 1982);

по 50.00 дол.: Бернард і Анна Кравчуки, Мейплвуд, Василь і Романа Дигдали, Воррен.

В Елизабет, Н. Дж. завдяки старанням проф. Михайла Димчишина, на стипендійну Акцію СУА зложили **1350.00 дол.** щедрі громадяни місцевої парафії Св. Володимира:

250.00 дол.: Анна Юрченко;

по 200.00 дол.: Андрій Смит, панство Бурбела, панство М. Марковичі;

по 100.00 дол.: Мері Естер Тимко, панство Й. Факоне;

по 50.00 дол.: панство А. Котило, Гелен Сокира, Елизабет Федіш, Панство Р. Смит;

по 25.00 дол.: панство В. Маховські, пані Е. МкГініс, панство С. Ганц, панство М. Гарбовські

В ЖОВТНІ 1983 РОКУ:

250.00 дол.: Михайло та Емілія Цяпки, через 28-ий Відділ СУА в Ньюарку;

по 200.00 дол.: Люба і Адріан Блюй, Дірборн Гайтс, Ярослав і Степанія Дуби, Воррен, д-р Павло і Ірена Дзулі, Гроссе Пте, Степан і пані Яблонські, Дітройт, Богданна Бігун, Мейплвуд, Іван і Марія Крамарчуки, Рочестер, Надія Костик, Наяк, Євген і пані Лятишевські, Дітройт, Богданна і Роман Андрушків, Савдфілд;

по 150.00 дол.: Олександра Шимоняк, Вавватоса, Ірена Кливак, Кліфтон;

по 100.00 дол.: Степан і Надія Гробельські, Джексон Гайтс, 73-ій Відділ СУА, Трумбулл;

по 75.00 дол.: Дарія Хухра, Кергонксон (через 89-ий Відділ СУА), Богдан і Ольга Козаки, Колюмбія, Мд. (друга рата);

по 50.00 дол.: Юлія Логуш, Мілвокі, Еміліан і Юлія Логуші, Мілвокі, Мальвіна Коропей, через 9-ий Відділ СУА, Бінггтон, д-р Теодор Парфанович, Боффало;

по 25.00 дол.: Микола Яремко, Геленвілле, Олена Морозевич, Боффало, Ольга Якубовська, Боффало;

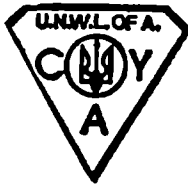
по 10.00 дол.: Ірена Чуміловська, Шенектади, Доналд і Дарія Гвентер.

Щиро дякуємо

Ірина Качанівська

У 25-ту річницю вінчання подружжя **Неонілі та Богдана Лехманів** складаємо 25.00 дол. як даток на стипендійну акцію для української студіюючої молоді в Бразилії,

Катруся і Микола Яремки,
Геленвілле, Вис.

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ
з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

В МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ І ЖОВТНІ 1983 р. ВПЛИНУЛО:

Округа Нової Англії	500.00 дол.
Евгенія Дубас — 33-й Відділ СУА	25.00 дол.
Ольга Городиська — 33-й Відділ СУА	25.00 дол.
Ірина Кашубинська — 33-й Відділ СУА	25.00 дол.
Іванна Лодинська	20.00 дол.
Галина Шулевська (121-ий Відділ СУА)	20.00 дол.
Стефанія Бабій (73-й Відділ СУА)	20.00 дол.
Ольга Платош-Стеткевич (93-й Відділ СУА)	10.00 дол.
Ольга Якимів (106-ий Відділ СУА)	10.00 дол.
Віра Ціропалович (106-ий Відділ СУА)	10.00 дол.
Петрунеля Пецюх (2-ий Відділ СУА) Честер	10.00 дол.
В рубриці "Замість квітів" подяк, побажань	460.00 дол.
Разом:	1135.00 дол.
Досі вплинуло:	35,874.75 дол.
Разом:	36.009,75 дол.

В першу болючу річницю смерті нашої Найдорожчої Матері сл.п. **Евфрозини Федьків-Шкільник** складаємо 100.00 дол. на фонд ім. Олени Лотоцької,

дочки Ярослава, Дарія, Оксана і син Ігор

Замість квітів на могилу мами моєї приятельки **Анни Крамар**, складаю 50.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Анна Радович (93-й Відділ СУА)

В пам'ять незабутньої **Осипи Грабовенської**, заступниці голови СУА, в десяту річницю її смерті складаю 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької.

Іванна Рожанковська

Замість дарунку в день народження **Почесної Голови СУА Лідії Бурачинської** складаємо 100.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Управа і членки 91-го Відділу СУА

Зворот коштів поїздки членки Контрольної Комісії, **Ірена Кіндрачук** — передає 10.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької

Окружна Управа СУА Чикаго сердечно вітає почесну членку Округи **Софію Сокологорську** з її 85-літніми уродинами.

З цієї нагоди складаємо 100.00 дол. на Фонд Олени Лотоцької.

Як вислів подяки для Ані Кравчук, референтки Сусупільної Опіки СУА, за щирю гостинність в її домі з нагоди мого джурю коло Ростика, складаю 200.00 дол. на стипендійну акцію,

Надія Костик, Някя

Просимо звернути увагу, що в останньому числі "Нашого Життя" ч. 7 за липень-серпень у рубриці датків на Ростика і дитячі садки при СУА в пам'ять **Стефанії М. Кохановської** не подано, що збіркою займався 43-ий Відділ СУА.

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ УЛЯНИ ЛЮБОВИЧ

Недавно оце прочитала я в "Нашому Житті" ім'янинові для Вас побажання від Ваших друзів. До цього круга я й себе зачисляю. Тож прийміть і від мене сердечні привітання. Нехай кожний Ваш день зацвітає квіткою радості. Нехай Господь обдаровує Вас промінням своєї ласки. Многая Літа!

Ваша Леся

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу мого швагра **д-ра Ярослава Коропея** складаю даток 50.00 дол. на стипендійну акцію в Бразилії (виховання священника),

Мальвіна КоропейМальвіна Коропей — членка 9-го Відділу СУА,

Бінігамтон, Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу **Стефи Крамар-Бах** складаємо 25.00 дол. на сиротинець в Бразилії.

Оксана й Василь Колінки

В пам'ять бл. п. **о. Бучацького**, катехита й опікуна української студіюючої молоді у Львові, складаю даток 50.00 дол. на стипендійну акцію СУА для студіюючої української молоді в Бразилії,

Юлія Лоруш

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXV РІК ВИДАННЯ

ЛИСТОПАД 1983

ПОСВЯЧЕННЯ ДОМІВКИ СФУЖО В ТОРОНТО

Згідно з постановою IV Конгресу СФУЖО, осідок і канцелярію СФУЖО перенесено з Філядельфії до Торонто на початку 1983 р. Нелегко було перенести бюро установи з одної до другої країни з величезним матеріалом і архівом. Однак всі труднощі переборено, канцелярію СФУЖО влаштовано і 10-го вересня 1983 р. відбулося її посвячення. Канцелярія приміщується в Торонто при вул. Бетерст, ч. 278 і займає дві просторі кімнати.

Посвячення бюро СФУЖО довершили Високопреосвященний Владика Ісидор Борецький і Всеч. о. митрат Іван Сиротинський при участі багатьох гостей.

Після посвячення всі перейшли до залі церкви Покрови Матері Божої на гостинне прийняття, що його приготували складові організації і Фінансова Комісія СФУЖО в Торонто для зустрічі голови д-р Марії Квітковської і членів Екзекутиви СФУЖО з українським громадянством Торонто. Не зважаючи на гарячу погоду на посвячення і зустріч прийшло понад 150 осіб.

Господиня зустрічі й прийняття Софія Проців, голова Центральної Управи Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, привітала присутніх, коротко пояснила мету зустрічі, а голова Фінансової Комісії СФУЖО в Канаді Ірина Вжесневська вдєкорувала Почесну голову СФУЖО Степанію Савчук і нову голову СФУЖО д-р Марію Квітковську гарними корсажами.

Оксана Соколик, виховна референтка СФУЖО представила присутнім нову голову СФУЖО д-р Марію Квітковську, яка має за собою великий досвід громадської і організаційної праці: вона була 24 роки головою Головної Управи Українського Золотого Хреста в США, має 30-річний досвід професійно-фахової праці, спеціалізувалася в клінічній ділянці, була радником у подружніх проблемах, інструктором суспільної праці при Вейнському університеті, користується знанням 7-ми мов, що дало їй змогу досконало виконувати працю при зустрічах із різними людськими проблемами. Д-р М. Квітковська є членом багатьох українських й американських професійних установ та організацій. Довгі роки була референткою суспільної опіки СФУЖО. Написала багато статей із своєї професійної праці.

Оплесками і постанням з місць присутні привітали голову СФУЖО. Д-р М. Квітковська у своєму слові подякувала за щирий привіт, подала напрямні сучасної праці СФУЖО. Вона заявила, що СФУЖО може виконати свої завдання і здобути осяги при дружній співпраці складових організації і українського громадянства — бо в єдності сила.

Д-р М. Квітковська представила членів Екзекутиви СФУЖО, з якими вже три чверті року співпрацює.

Високопреосвященний Владика Ісидор скріпив висловлені думки голови СФУЖО, сказавши, що жінка — мати — громадянка своєю любов'ю до родини, церкви, народу і прикладною працею цементує основи релігійно-національного життя і його розвитку. Побажав успіхів у дальшій праці для добра української справи. Молитвою побагословив перекуску, що її приготували членки складових організації і Фінансової Комісії СФУЖО в Торонто.

Господиня зустрічі С. Проців попросила до слова Почесну Голову СФУЖО Степанію Савчук, яка у своєму слові подала коротко історію СФУЖО з її всіма попередніми 5-ма головами, вклад їхньої праці в розбудову СФУЖО; ядерно з'ясувала мету, завдання СФУЖО і потребу піддержки цієї праці всіма складовими організаціями, їхнім членством, прихильниками СФУЖО і цілою українською спільнотою, бо СФУЖО впродовж своєї 35-річної праці осягнула поважні успіхи в громадському житті і провела широку пропаганду української справи на світовому форумі.

С. Проців представила присутніх представників організації і подякувала за їхні фінансові дари для праці СФУЖО.

Цю багаточисельну зустріч використала скарбничка Фінансової Комісії СФУЖО і при окремому столикові зібрала багато вplat членських внесків від прихильників СФУЖО.

Заступниця голови Крайової Управи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади Мирослава Загребельна подякувала Високопреосвященному Владичі Ісидорові і Всеч. о. митратові І. Сиротинському за посвячення домівки і їхню участь у зустрічі, також подякувала всім представникам українських організацій за їхні пожертви для СФУЖО і гостям за участь

в імпрезі. Щиру подяку зложила складовим організаціям і Фінансовій Комісії СФУЖО та їхнім членам за приготування і влаштування цієї приємної зустрічі.

У дуже привітній залі при смачній перекусці гості ще довго гуторили й дискутували про почуте та працю СФУЖО.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС СОЮЗУ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

В Антигониш, Нова Шкотія, Канада, в днях від 14-го до 24-го червня 1983 р. відбувся конгрес Союзу Католицьких Жіночих Організацій. Основними справами сесій і семінарів ("воркшопів") були проблеми, а саме: вклад християнських жінок у виховання нового суспільства, що в ньому обидві статті були б трактовані без дискримінації в справах церкви, спра-

ведливому розподілі харчів, заробітковій праці в індустріялізованих державах і країнах "третього світу", мир і людські права. Ці питання мають бути напрямними діяльності нової каденції.

З рамені Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК) брали участь у конгресі ССКЖО: д-р Степанія Потоцька, Марія Долішна, Мирослава Загребельна і членки ЛУКЖ, як гості.

Марію Долішну обрано до Управи ССКЖО, як представницю ЛУКЖК.

Головою ССКЖО обрано Бенні Ейликен із Канади.

Члени ЛУКЖК влаштували виставку нашого мистецтва, роздавали літературу про боротьбу українського народу за людські й національні права, про руйнування церков і релігійних, історичних пам'яток в Україні. В Сиднеї відбулася св. Літургія нашого обряду з хором і солодким печивом. Після Літургії присутніх частували кавою і солодким печивом. Також виступав хор і танцюристи УКЮ з Сиднею, це був т.зв. "Український день".

ПРОТИГОЛОДОВА МАНІФЕСТАЦІЯ У ВАШИНГТОНІ 2-ГО ЖОВТНЯ 1983 Р.

Збіркова листа ч. 19

60.00 дол. — Віра Трошук, по 5.00 дол. — В. Синиця, Роксоляна Полюхович, Богдан Боднарук, Омелян Пик, Юрко Пик, Олена Матвішин, Дарія Левицька, О. Прийма, Олег Караван, Г. Медвецька, Д. Грушецький, Є. Бяла, І. Кацерий, А. Баблук, К. Закалюжний, Ч. О. Войтович, Д. О. Мацьків, Теодор Коваль, Роман Сосенко, Володимир Фединак, по 3.00 дол. — Микола Зарицький, О. Качор, Андрій Еліяшевський, Тамара Сторрі, 2.00 дол. — Параня Яремчук, Марія Бойко.

Збіркова листа ч. 20. —

100.00 дол. Олена і Михайло Бойки, 50.00 дол. — М.Є. Юркевич, 30.00 дол. Т. Демус, 25.00 дол. — О. Фаріон, по 20.00 дол. — М. Радивил, Зенон Форович, Гануся Балух, Романа Яхторович, М. Левицька, І. Богач, по 10.00 дол. — Р. і М. Боднаруки, Емілія Вишницька, Марія Волинець, Л. Кассараба, Богдан Глібчук, В. Дмитраш, 5.00 дол. — П. М. Сениця, 3.00 дол. — О. Вишневський.

Клуб Сеніорів при Катедрі св. Миколая — 73.00 дол.

На конто Щадниці "Певність" в Чикаго

100.00 дол. — І. Шоловила, по 20.00 дол. — М. Попович, Р. Годованний, по 10.00 дол. — О. Михайлишин, І. Пришляк, А. Дзевідовські, по 5.00 дол. — Н. Н., Н.Н., 1.00 дол. — Н.Н.

Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Чикаго

102.00 дол. — В. Дутко, 100.00 дол. — Ткачук, Сестрицтво св. Володимира і Ольги, по 50.00 дол. — С. Казанівський, І. Густик, по 25.00 дол. — Филипович, Н. Остапчук, по 20.00 дол. — А. Термена, О. Яременко, Т. Войтович, Банасюк, П. Новак, І. Банащук, І. Федурчак, по 10.00 дол. — Сандуляк, І. Бурбан, В. Коновал, Лаврів, В. Огірко, Л. Артюшенко, Кікцьо, О. Миц, В. Бровар, по 5.00 дол. — М. Телецький, Калимон.

ВІДДІЛИ:**2-ий Відділ СУА, Честер, Пенн.**

По 100.00 дол. 2-ий Відділ СУА, Українсько-Американський Народний Дім.

По 5.00 дол. — Дорота Лешак, Ірина Догерт, Анна Д. Ятарнів, Міртле Мазепин, Юзефіна Мазепин.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

В пам'ять дорогого мужа Олі, д-ра **Юрія Рибаківа**, на **Український Музей** зложили: **100.00 дол.** — Лідія і Василь Київ, по 25.00 дол. — Теодозія Брикович, Володимира Брикович, Христя і Іван Плютю, Лариса і Мирослав Київ, **10.00 дол.** — Марія і Ярослав Клюки.

Родині висловлюємо щирі співчуття.

Замість квітів на свіжу-далеку могилу Дорогого Вуйка **бл. п. Богдана Жолкевича**, який помер в Австралії, складаємо 100.00 дол. на Український Музей,

Марія Фішер-Слиж, Ярослава і Ярослав Панчуки, Дарія і Теодосій Самотулки, Володимир і Богданна Слижі

Замість квітів на свіжу могилу дорогої Товаришки **бл. п. Марійки Кобиллянської Авдиківич**, складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку,

Стефанія Цюлко

Замість квітів на могилу **бл. п. Неонілі Гилинської Герінджер**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей,

40-ий Відділ СУА, Ірі, Па.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Ярослави Левицької** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку,

64-ий Відділ СУА

Замість квітів на могилу **бл. п. Ярослави Левицької** складаємо 10.00 дол. на Український Музей,

Лев і Оксана Щур

По 3.00 дол. — Михайло Крика, Катерина Попек.

2.00 дол. — Софія Єдинак.

По 1.00 дол. — Мері Угалів, Петронеля Пецюх.

10-ий Відділ СУА, Філядельфія, Пенн.

20.00 дол. — Осипа Филипович.

По 10.00 дол. — Наталія Яримчишин, Марія Дялбога, Софія Чабан, Мелянія і Іванна Лішинські.

11-ий Відділ СУА, Трентон, Нью Джерзі.

12.00 дол. — Людмила Сердюк.

10.00 дол. — Олександр Татомир.

По 5.00 дол. — Юлія Галайбіда, Стефан Шелкевич, Іван Бойчук, Михайло Ляшин.

По 3.00 дол. — Катерина Мізюк, Мотря Мицик.

По 2.00 дол. — Михайло Гуль, Микола Нагірняк, Іван Стрижаківський, Михайло Кузів.

По 1.00 дол. — С. Колодій, М. Вачур, М. Кушик, Є. Каницький.

48-ий Відділ СУА, Філядельфія, Пенн.

25.00 дол. — Петрович.

54-ий Відділ СУА, Вільмінгтон, Дел.

25.00 дол. — Марія Ясінська-Мурована.

92-ий Відділ СУА, Бріджвотер, Н. Дж.

10.00 дол. — 92-ий Відділ СУА.

По 5.00 дол. — М. Гарнест, І. Лис, Б. Громин.

3.00 дол. — Ірина Т. Рішко.

2.00 дол. — С. Гаврилюк.

По 1.00 дол. — К. Гале, А. Захарко, А. Пілат, М. Стахів, Й. лоскі.

ОСОБИ:

По 50.00 дол. — Василь Букатко-Креховецький, Мері і Моніка Єкимович.

20.00 дол. — Богдан Саевич.

12.00 дол. — Ірина Белл.

5.00 дол. — Р. Є. Якобзен.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Ярослави Левицької** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

64-ий Відділ СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Дарії з Питликів Данилюк** складаємо 20.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею, а Рідні висловлюємо глибокі співчуття,

Лідія і Володимир Гладкі

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. проф. Клементини Сас-Дашинич Кульчицької** складаємо на Будівельний Фонд Українського Музею 20.00 дол., а Рідні висловлюємо щирі співчуття,

Лідія і Володимир Гладкі

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Катерини Кіндзеравої-Пастухів** складаємо на Український Музей 25.00 дол., а Родині висловлюємо щире співчуття

Ольга і Аркадій Трачуки

ПОДАЙТЕ СВОЄ ПРИЗВИЩЕ Й АДРЕСУ КОЛИ БАЖАЄТЕ СТАТИ ВІЛЬНОЮ ЧЛЕНКОЮ СУА

Ім'я і прізвище

Адреса

.....

Тел.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XL

NOVEMBER 1983

EDITORIAL

AS WE GROW, WHY DO WE PUT DOWN OTHERS?

Relations with others, be they close relatives, friends, acquaintances or coworkers, depend greatly on our ability to get along with them. There are many kind-hearted individuals who do not know how to deal with other people, while others easily build trust and respect from others. There are also those who hate other people. They are often able to cover up their hate for others in their daily lives, yet their hatred often comes out in their relations with others, as they always seem to stress people's negative points and never seem to notice the good in others.

Besides the inherent personality of an individual, his upbringing and his culture greatly influence his ability to get along with others. We must never forget the importance of proper etiquette. Good etiquette learned during youth soon becomes second nature to an individual. Yet sometimes, knowing how to act properly is not enough to gain trust and respect from others, not enough to gain the confidence of others. One must also love people, and respect every individual for what he is.

The same factors apply when one speaks of groups of people, of organization that must learn to get along. They also apply in the relationships between leaders of an organization and its members. It is a well-known psychological and sociological fact that the predominant atmosphere felt within an organization greatly affects the resulting work of the organization. Mistrust between

members of an organization undermines the work done by those members, so that they no longer try to work harder and more conscientiously, so that they no longer strive for higher goals.

Lately we have seen a very low level of communication between organizations as well as within organization.

In the month of November, we observe the day of "November First," the beginning of military activity in Lviv. When we look closely at this date we see that despite all the mistakes that were made, this was a giant first step without which others would have not been possible. Yet even here we see people who see only the mistakes that were made, without acknowledging the progress.

November First is also the date of the death of Metropolitan Andrey Sheptyckyj. In this issue, we are reprinting excerpts from his letter to Ukrainians written at the time of German occupation. His words make us very sad, for His words of love and hate are still very much true today. Can we not learn from our own history? Can we not, if not with love, then without hatred look at other Ukrainians who share one common goal with us: A Free Ukraine!

Translated by
Mary Jarymowycz

NINA STROKATA

FOURTH CONFERENCE OF WFUW UKRAINE AND WE

Today's dynamic world constantly changes life situations. That is why it is difficult for us to understand all the changes that take place in Ukraine today. By not understanding these changes, we cannot properly form correct images of the land of our ancestors and its people.

Where can we get that knowledge which would help us better understand that land, its women, men and children?

In any other situation, unlike Ukrainian, there is an answer — go to that country and see for yourself. But in the case of the Ukraine, we cannot do it; although the

insidious enemy permits some of us sometimes visit the places where we were born. But remember, at least those who visited Ukraine within the past decade, or those who read or listened to the visitors — was it really possible to open that iron curtain wide enough to see the real situation there? No, it was not.

Testimonies of those who recently left the land of their parents could be a source of information about contemporary Ukraine.

But theirs, like any other testimony, invariably reflect their own experiences and their own convictions.

Therefore, it is very difficult to add something new

to our knowledge about Ukraine. Nevertheless, correct understanding is needed so that we can go into the free world with up-to-date information and talk about Ukraine as a whole, and about Ukrainian women in particular.

I perceive at least two possibilities for broadening our knowledge about contemporary Ukraine.

First, it is Ukrainian samvydav. It is full of information about struggles for the right to exist, the right to be Ukrainian, "law" about lawlessness, etc.

But human beings perceive everything through a prism of their own intellect, and experience. That is why, to the rationalistic method of knowledge of Ukraine from samvydav publications we should add already proven methods of its evaluation.

In describing contemporary Ukraine, we will tell ourselves that the country is enslaved — then, taking into account all our political, social, economic and other experiences, we can create an adequate perception of contemporary Ukraine.

For Ukraine, which is a part of the USSR, one question became actual and it awoke interest in the rest of the world. This question came about with the death of Brezhnev and shifts in the Communist Party and the administrative apparatus of the USSR. Will these changes have any effect on the Russian Empire as a whole and on Ukraine in particular?

Rumor about Andropov's Liberalism all of a sudden started to circulate around the world. I mention this fact for a reason. Those of us who meet women of other countries should, Kremlin's propaganda notwithstanding, try to destroy this myth of the liberal character of the former chief of the KGB.

Being in this position for 15 years, Andropov and his agents perpetrated numerous brutalities and repressions in the late 60's and the 70's which we correctly call antiukrainian program. This was the period in which the KGB brutally murdered the best sons and daughters of Ukraine — artist Ala Horska and composer Volodymyr Ivasiuk, for example.

And such a person with such an achievement in lawlessness, brutality and murder is surrounded with laurels of liberalism simply because this man, thanks to the Kremlin machinations, found himself at the helm of power.

Quite often people ask me if changes are possible in the USSR and Ukraine. And I in turn ask — what changes and in what form?

I would like to add something which I think is important for evaluating contemporary "freedom" there.

It is not compulsory that today, tomorrow or the day after that a new wave of antiukrainian terrorism will coincide with the upgrading in rank of the former chief of the KGB. Usurped power needs time for consolidation. New authority needs time for reinforcing its position and for teaching not only its own people in its liberalism, but the rest of the world as well. That's why it is possible to anticipate some respite in repression, but not total.

At this very time, we must not let the free world believe in yet another liberalism of yet another Kremlin ruler.

Our actions may determine many successful actions in helping Ukraine, and how this help can be rendered.

Members of the Women's World Organization present here are of different political and religious persuasions. That's why the answer cannot be simple or one-faceted.

Help for Ukraine can be in collecting and publishing information about it in the Free World. It seems to me that the World Federation of Ukrainian Women did and continues to do quite a lot. In Copenhagen it disseminated information about Ukraine, the Ukrainian woman and her specific problems. I think that the last, but not least effort of this organization — namely publications in several languages about those oppressed women who need our particular attention, is that effort for which we should be not only grateful, but also think how to continue such an important undertaking.

Next — humanitarian help. This help can come from those of us who do not participate in active political life. Let us not forget that humanitarian actions open great vistas for its participants.

And finally, a few words about the fraternal defense which calls for particular perseverance and scrupulous checking of available sources of information.

These are the political actions which are not limited to demands of freeing an illegally incarcerated individual. Effective political actions of Ukrainians in diaspora in general and of particular is impossible without scrupulously checking sources of information about Ukraine.

Our political actions must coincide with our information about current and correct situations in the enslaved Ukraine.

Ukrainian women should take advantage of the Free World. And in order to be able to make use of our advantageous way of life we must constantly keep in touch with the sources of information coming from Ukraine.

It seems to me that now is the time to start thinking about the next Women's World Congress so that representatives of Ukrainian Women can be equipped with the newest and doubly checked information.

It is also important that the material be adequately prepared.

There should be no Women's Conference in the Free World where a free Ukrainian women's voice raising the problems of Ukraine is not heard.

MORE ABOUT ROSTYK

Ellen Bernstein, Editor, Medical and Health Annual of Encyclopedia Britannica, Inc., of Chicago, became interested in Rostyk when she saw Christopher Wellisz's article about Rostyk in the New York Times of Sept. 4, 1983. Through Dr. Lubomyr Kuzmak, she arranged a visit with Rostyk and his father and UNWLA representatives.

On October 2, 1983, Ellen Bernstein met with Dr. Kuzmak and his wife Oksana (UNWLA Branch 86 member), Iwanna Rozankowsky (UNWLA President), Anna Krawczuk (UNWLA Social Work Chairman), Emil Cylu-

Anya Krawchuk

pa and his son Rostyk. Ms. Bernstein concentrated on Rostyk and his ability to utilize his hand. She inquired about the Cylupa's stay in the United States and exhibited an interest in the work of the UNWLA. The UNWLA President told her about the Ukrainian Museum and the UNWLA Scholarship Funds, giving her printed brochures about the museum and the work of UNWLA, as well as an issue of "Our Life." In addition, Dr. Kuzmak gave her Rostyk's entire medical history.

During the meeting, Rostyk ran around, played with a giant balloon and snacked on various nuts.

Translated by Mary Jarymowycz

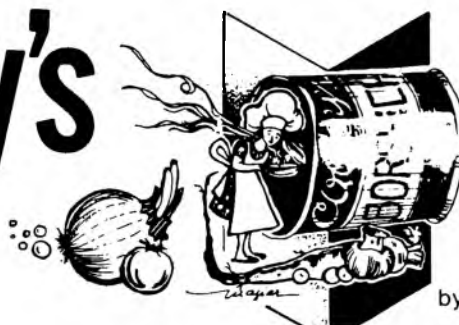
Dr. L. Kuzmak, Ellen Bernstein and Rostyk.

Д-р Л. Кузьмак, Еллен Бернштайн і Ростик

*Rostyk playing with a ball during a visit to the Kuzmak family.
Ростик грається м'ячем під час члстрічі в домі пп. Кузьмаків.*

cooky's corner

by Christina Nawrocky

MOLDED PINEAPPLE UPSIDE-DOWN CAKE

2 packages pineapple flavored gelatin
2 cups hot water
1 cup cold water
Large can pineapple slices
Maraschino cherries
3 egg whites
2 cups heavy cream, whipped
1½ cups vanilla wafer crumbs
½ cup finely chopped nuts

Dissolve 1 package gelatin in 1 cup of hot water. Add the cold water and refrigerate until cold but liquid. Meanwhile, drain pineapple slices and cherries well between paper towels; arrange in 3-quart mold. Then pour in enough of cold gelatin to cover the fruit; set mold carefully in refrigerator and chill until gelatin is set enough to hold the fruit firmly in place. Meanwhile, dissolve remaining package of gelatin in remaining cup of hot water; pour into cold gelatin, stir well. Chill

until thickened to consistency of unbeaten egg white. Beat egg whites until stiff, set aside. Whip cream until thick and fluffy. Quickly fold in egg whites, cream, wafer crumbs and nuts, all at the same time, until well blended but still fluffy. Turn mixture into prepared mold and chill several hours or overnight. Unmold onto large dish and garnish with some pineapple slices and cherries and fresh mint springs if desired. 12 servings.

КУРЯТКА З ЯБЛУКАМИ

2-3 курочки (cornish hens) розрізані на половинки
3 унції масла
2 цибулини посічені
2 моркви порізані в кубики
2 яблука очищені і порізані в кубики
2 платки бекону порізаного в кусочки
2 ложки борошна (муки)
2 і 1/2 горнятка курячого росолу
сіль, перець
2 горнятка яблучного сайдери (cider)
Для викінчення ще додатково:
1 ложка масла
2 яблука очищені та порізані в кружки

Нагріти піч до 350° F.

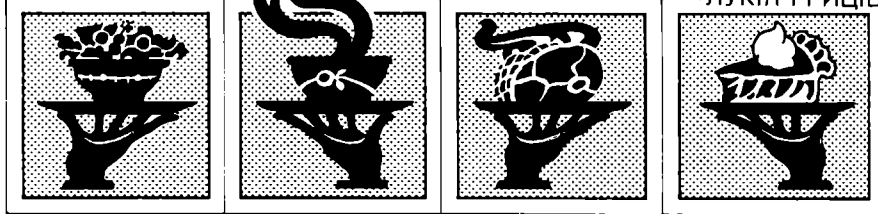
В плоскій посудині, яку можна вживати на вогні в печі, стопити половину масла, додати цибулю, моркву, яблука і бекон. Варити, мішаючи 8 хвилин. Дірковою ложкою вийняти зварену городину і тримати теплою.

Другу частину масла додати до цієї самої посудини, додати курочки і жарити їх 3-4 хвилини на обидва боки. Вийняти з товщу і теж тримати теплими. До посудини додати борошно, вимішати з товщем, доливати помалу росіл, мішаючи без перестанку, поки не згусне. До смаку додати сіль і перець, а на кінець "сайдер". Коли все разом закипить, знову додати підсмажені курочки і городину з яблук. Накрити та пекти в печі коло 1 години, або поки курочки не будуть готові.

За 10 хвилин перед кінцем печен-

наше харчування

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ня на великій сковороді топимо 1 ложку масла, смажимо кружки яблук 3-4 хвилини на одну сторону і ними прикрашуємо курчатка, коли подаємо на стіл. Можна подавати зі звареним рижом і зеленою салатою.

ПУДИНГ З ЯБЛУК І ТАПІОКИ

2 горнятка молока
1/3 горнятка тапіоки
1/4 горнятка цукру
1/2 чайної ложечки англійського перцю
1/2 чайної ложечки тертої шкірки з цитрини
1 ложка масла
2 яйця (поділені)
1 фунт яблук
1/2 горнятка яєних родзинок
1 ложка жовтого цукру
2 жовтки

Нагріти піч до 350° F.

Влити молоко до ринки і підогріти майже до кипіння. Посипати зверху тапіоку. Коли закипить, мішати без

перестанку 10 хвилин, поки не згусне. Домішати цукор, перець, шкірку з цитрини і масло і далі варити мішаючи, поки цукор не стопиться. Опісля тапіоку охолодити.

Тим часом посмакувати 2-кварту форму і дно виложити почищеними і порізаними в платки яблуками, родзинками і посипати жовтим цукром.

2 жовтки легко вбити, вимішати з охолодженою тапіокою — і все це викласти на яблука.

Пекти 30-40 хвилин або поки верх не зарум'яниться.

САЛАТА З ЯБЛУК

2-3 десертні яблука почистити з лущинки і нарізати кубиками. Скропити 2-ма ложками цитринового соку.

Посипати 1/2 горнятка грубо січеними волоськими горіхами.

Окремо вбити 1/2 горнятка вершків до збивання і 1 ложку цукру та 1/2 чайної ложечки тертої цитринової шкірки. Вимішати з яблуками і зразу подавати на листках свіжої салати.

СЕРЕД КВІТІВ І ЗЕЛЕНІ

Часом хотілося б прикрасити своє мешкання квіткою, такою, щоб була декоративна, гарно цвіла, була відпорна на обставини в мешканнях та не вимагала б багато уваги. Воно справді нелегко таку рослину знайти.

Однак до таких обставин можна застосувати рослину, що називається "Калянокое". Про цю рослину я довідалась, спробувала її виплекати і хоч про неї написати.

Калянокое можна зарахувати до родини кактусів (як таде, седум і т. п.). Походить вона з тропіків Африки, Арабії і Індії та центральної Америки. Знаходять її також на острові Мадагаскар та в інших тропічних країнах.

Є різні роди каліанкое і не всі цвітуть. Каліанкое бльосфедіяна, якої назва походить від німця Роберта Бльосфелда є рослиною званою в Америці. Вона дуже гарно цвіте. Форма листків дещо нагадує листки журавцю, лиш ці є тверді і наче покриті шаром воску з вузьким червоним беріжком.

Форма квітки каліанкое це кушчики малесеньких

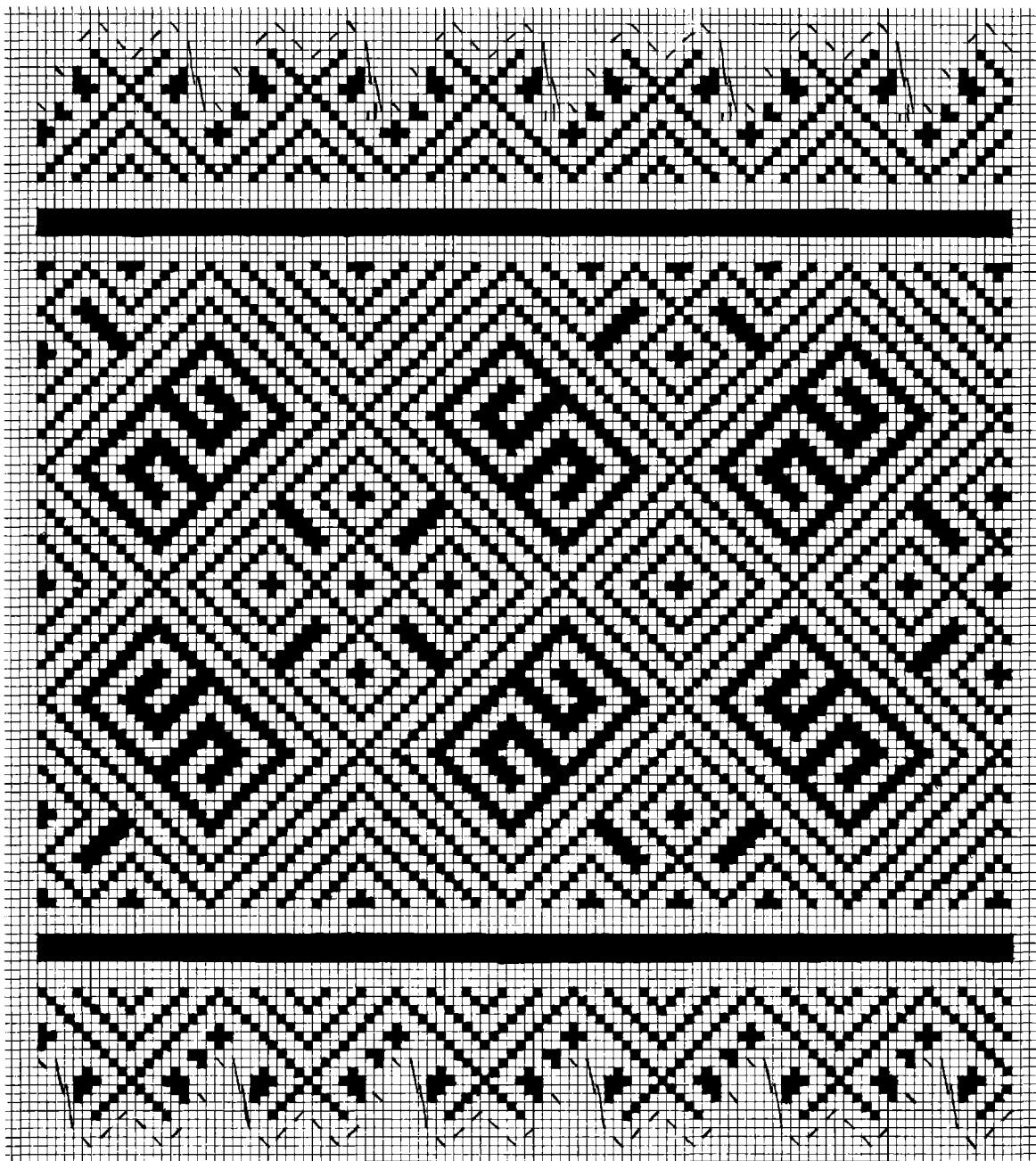
дзвіночків, що цвітуть в помаранчевих, червоних, рожевих і інших кольорах. Розквітлі квіти тримаються навіть кілька тижнів заки почнуть в'янути. Тоді треба їх обірвати, а на цьому місці виростуть нові.

В Америці також називають цю квітку "флямінг Каті", або "азтек". Мексиканці звать її "Монтезума", або "Воріор". Найгарніші квіти каліанкое в лютому та березні. Тоді треба їх підживляти, найкраще живою плинної форми, читаючи уважно інструкції на опакуванні.

В Америці городники спеціально виховують цю рослину щоб квітла в грудні. Тому що вона дуже гарна і надається на різдвяний дарунок, якщо їдемо в гості з дарунком.

В мешканні ця квітка держиться і росте при температурі 65-75 ст. Ф., але не шкодить їй ні вища ні нижча температура. Може навіть стояти недалеко огрівання. Найкраще для неї є там, де світить південне сонце. Можна також вирощувати її під штучним світлом fluorescent, що повинно світитися від 12 до 14 годин, за винятком, коли формуються нові пуп'яночки на квіті. В цей час рослина не повинна бути під світлом більше, як 10 годин. Жарівку

ЛІВИЙ БІК НИЗИНКИ. ВИШИВАТИ ЧОРНИМИ НИТКАМИ D.M.C.

fluorescent вмістити не вище як в 5-6 цілів понад рослиною.

Земля у вазонку повинна бути пориста з домішкою піску і торфу. Дуже важливо, щоб надмір води з підливання міг виплисти до підставки, яку треба випорожнити. Пліснява на поверхні землі означає, що забагато підливання. Також під впливом сухого повітря в мешканнях на рослині можуть замножитися мушки і павучки. Усувати їх ватою на патичку (cotton swabs) намочену в алькоголі. По закінченні процесу квітнення, рослину треба підливати значно менше — це є час відпочинку.

Калянокое, так, як і інші квіти в мешканні потребують циркуляції чистого повітря, але не протягу. Вирощувати таку рослину можна з насіння. Навіть не треба прикривати, щоб закільчилася. Посіяна буде цвісти в наступному році. Також можна вирощувати зі стятого листка як і африканські фіялки.

До вазонків не раджу уживати землі з городу, бо тоді вноситься до хати зі землею різні хвороби і шкідливі бактерії.

Нат.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ПІВНІЧНИЙ НЬЮ-ЙОРК.

(Хроніка за 1982 рік)

Осідком Округної Управи — Рочестер, Н.Й. Голова Округи — Іванна Мартинець. Округа об'єднує 7 Відділів і на числює 244 членок.

ВІДДІЛ	ГОЛОВА	Членки
46-ий, Рочестер	Надя Трач	38
47-ий Рочестер	Ірина Руснак	89
120-ий, Рочестер	Ірина Сьолковська	20
68-ий, Сиракюзи	Ярослава Гудзяк	18
85-ий, Сиракюзи	Надя Цвях	10
49-ий, Боффало	Оксана Салдит	46
97-ий, Боффало	Надя Бергенстоцк	23

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА:

У звіттовому часі зорганізовано новий Відділ, який на числює 20 членок і має число 120. Приєднано 8 нових членок, вибуло 10 членок. 47-ий Відділ подав 16 адрес кандидаток на вільних членок, а 49-ий Відділ — 12 адрес.

Організаційна комісія Округ Південного і Північного Нью-Йорку відбула 20-го червня цілоденне засідання в Рочестері, Н.Й. під проводом організаційної референтки СУА Марії Крамарчук.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА:

На Округному З'їзді 2-го травня 1982 р. в панелі на тему: "Роля української жінки у збереженні української родини", були такі реферати:

46-ий Відділ — голова Надя Трач: "Засоби збереження української родини в діаспорі".

47-ий Відділ — Ірина Михалюк: "Концепція християнської родини, її завдання та роля жінки."

68-ий Відділ — Надія Сенік: "Народ мій є, народ мій завжди буде."

49-ий Відділ — Ніля Стецьків: "Сучасне положення і проблема української родини".

На ширших сходах Відділів виголошено реферати:

47-ий Відділ — "Про кобзу, кобзарів, про думи й пісні", "Шевченкова концепція української держави", "Ольга Кобилянська, українська письменниця Буковини", — доповіді виголошені Ростиславою Стеців. "Матері страдальниці" — Галина Остапюк.

12-го грудня відбулася різдвяна розвагова програма.

При 47-му Відділі існує "Гурток книголюбів".

68-ий Відділ — Надія Сенік — 2 доповіді: про Тимка Падуру і про В. Довженка.

49-ий Відділ — "Про Героїнь" — Ярослава Борачок, "Згадаймо листопад" — Стефанія Чушак.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА:

Відділи 46-ий, 47-ий і 49-ий є членами Українського Музею,

Костюми нагороджені на костюмовому балу світлички СУА в Рочестері, Н.Й., 30-го жовтня 1982 р.

Prize-winning costumes at the Masquerade Ball of the Pre-K program of Rochester, N.Y. Oct. 30, 1982.

Костюмовий бал влаштований 46-им, 47-им, і 120-им Відділами СУА в Рочестері, Н.Й., 30-го жовтня 1982 р. Спонузувала світличка СУА в Рочестері, Н.Й.

Masquerade Ball organized by Br. 46, 47 & 120 of Rochester, Oct. 30, 1982. Sponsored by the Pre-K program of Rochester, N.Y.

а Відділ 47-ий є меценатом. **46-ий Відділ** улаштував виставку народного мистецтва при Рочестерському Музеї під час міжнародного фестивалю, як також різдвяну виставку з показом різдвяних звичаїв і страв.

При 47-му Відділі діє "Гурток любителів народного мистецтва". Відділ приєднав 1 члена для Українського Музею. Передав 35 предметів українського народного мистецтва до крамнички Українського Музею. Влаштував 4-денний фестиваль в приміщенні школи св. Йосафата. Комітет для урядження фестивалю був очолений Іванкою Мартинець. Всі цікавились влаштованим нутром гуцульської хати.

Був спонзором двох образотворчих виставок, а це членки Ірини Твердохліб і Тамари Орловської.

Відділи 47-ий і 68-ий займаються збіркою знімок українського поселення в США.

120-ий Відділ — брав участь в 4-денному фестивалі при парафії св. Йосафата.

49-ий Відділ — придбав до Українського Музею допомагаючого члена.

49-ий і 97-ий Відділи з нагоди "Дня Союзянки" влаштували виставку народного мистецтва і малярську — Олі Лявні та Тамари Орловської.

Управа 46-го Відділу на 1982-ий рік. Зліва сидять: Таня Бабюк, Оксана Кулик, Іванна Мартинець — голова Окружної Управи, Надя Трач — голова Відділу, Стефанія Павлович; стоять: Тамара Гуран, Анна Івасів, Анна Бейлі, Параня Смит, Оксана Шевчин, Люба Шмігель.
The Board of Br. 46 of Rochester, N.Y.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА:

В Окрузі є 2 світлички. В Рочестері провадять її спільно **46-ий і 47-ий Відділи**, в Боффало **97-ий Відділ**. В рочестерській світличці є тепер 14 дітей. Учительками були Соня Трач і Віра Мілер. Тепер учителькою є Люба Дінгер. 3-го квітня діти під наглядом учительки приготувляли великодні кошички, фарбували крашанки і 10-го квітня пішли до церкви, щоби посвятити все приготоване в кошичках. 15-го травня відсвятковано "Свято Матері". В червні відбулася "градуація" — передано дітей "Рідній Школі". В жовтні влаштовано "Дитячий Костюмовий Баль", а в грудні — зустріч із св. Миколаєм.

Членки 46-го Відділу, в "День Матері" приготували і передали українську радіо-програму, з участю шкільних дітей. Вони учительюють в "Рідній Школі" та працюють в Пласті.

Світличку в Боффало провадить Наталка Леван. У світличці навчається 10 дітей. Відбули зустріч зі св. Миколаєм.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ:

Відділи **47-ий, 68-ий і 49-ий** мають референток суспільної опіки. Ці Відділи помагають "Бабусям" і дитячим садочкам в Європі. Висилають пакунки з одягом до Бразилії й Європи. Опікуються хворими членками своїх Відділів, відвідують їх по шпиталях, домах, висилають картки з поздоровленнями.

46-ий Відділ вислав одяг українським родинам в Парагваю, **120-ий** — відвідував старечі доми з колядою, **68-ий** — опі-

кується 1 стипендиктою в Бразилії, **49-ий** — зібрав 2.695.00 дол. на стипендії українським студентам в Бразилії.

Об'єднана Суспільна Опіка в Рочестері, головою якої є членка **47-го Відділу** співпрацює з американськими організаціями суспільної опіки.

Голови 47-го Відділу СУА на протязі 30-ти літ. Зліва: Іванна Мартинець, Марія Крамарчук, Марія Холєвчук, Анастасія Смеречинська. Другий ряд: Анна Капітан, Ірина Остап'юк, Ірина Руснак. Союзівка 3-го жовтня 1982 р.
The Presidents of UNWLA Br. 47 over a span of 30 years.

Мистецька виставка 46-го Відділу на Міжнародньому Фестивалі. Зліва: Стефанія Павлович, Надя Трач — голова Відділу, Уляна Бабюк, Анна Бейлі.
Art exhibit of Br. 46 at the International Festival.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА:

На 244 членки в Окрузі, 169 членок передплачують "Наше Життя", а саме: **46-ий Відділ — 20, 47-ий — 69, 120-ий — 20, 68-ий — 18, 85-ий — 4, 49-ий — 30, 97-ий — 8** як також 6 не членок в Боффало.

Про З'їзди Округи були написані статті: 15-го червня 82 р. "Америка" — "Думки з нагоди Окружного З'їзду СУА Округи Північний Нью-Йорк в Рочестері", — 21-го липня 82. "Свобода" — "Окружний З'їзд СУА в Рочестері".

Такі дописи повнилися про діяльність Відділів:

46-го Відділу — у рочестерській "Кооперативній Думці" — "Українська радіограма".

47-го — в рочестерській "Кооперативній Думці" в січні 82 — "День Союзянки"; в травні 82. — "СУА Відділ 47" в серпні 82 — "47-ий Відділ СУА зустрічає делегаток і гостей Конвенції У.Н. Союзу"; в листопаді 82 — "Українська жінка у двох світах" — прогулька 47-го Відділу, і "47-ий Відділ СУА відзначає 30-ліття".

Журнал "Наше Життя". 2-го лютого 82 — звідомлення із Загальних Зборів 47-го Відділу, 11-го листопада 82 — прогулька на Конференцію "Українська жінка у двох світах" і Українського Музею. Замість квітів і датки.

Щоденник "Свобода": 82-го лютого 82 — Привітання Патріярха Йосифа з 90-літтям; 8-го липня 82 — "Відділ гостив делегаток 30-ої Конвенції УНСоюзу", 9-го листопада 82 — "Про 30-ліття 47-го Відділу СУА"; 8-го жовтня 82-го — "47-ий Відділ СУА в Рочестері Н.Й. відзначив 30-ліття".

"Українська Радіогодина Відділу УККА в Рочестері", 5-го і 9-го грудня оголошення про 30-ліття 47-го Відділу. 1-го листопада 82 — доповідь "Українська родина" — думки пов'язані із Конференцією "Жінка у двох світах".

68-го Відділу — "Наше Життя" — стаття "Ювілеї... Бенкети".

49-го — "Щоденник Свобода";

49-го і 97-го 3-го грудня 82 — "День Союзянки в Боффало";

49-го — "Вечір пісні й слова в Боффало", 7-го грудня 82 — "Вечір пісні й слова". — Щоденник "Америка".
2 некрологи — "Наше Життя".

47-ий Відділ — передплачує "Наше Життя" двом "Бабусям".

49-ий Відділ — передплачує одній "Бабусі".

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ:

Відділи брали участь в міжнародніх фестивалях, писали листи до президента і конгресменів, вели акції в обороні політв'язнів.

97-ий Відділ належить до "Вименс Федерейшен".

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА:

46-ий Відділ — на Міжнароднім Фестивалі при рочестерському музеї популяризує українське мистецтво, культуру, традиції й історію серед американської спільноти. Зорганізував радіопрограму на "День Матері", висвітлював прозирки з України та Лярдю. В липні і в грудні влаштував базари в рочестерському музеї.

46-ий Відділ — тісно співпрацює з **47-им** та з іншими місцевими організаціями і бере участь в їх імпрезах.

46-ий і 47-ий Відділи взяли активну участь в організуванні вечериць "Червоної Калини"; "Дитячого костюмового балю" та приготували зустріч із делегатками Конвенції У.Н.Союзу.

47-ий Відділ зорганізував 4-денний фестиваль в приміщенні школи св. Йосафата. Влаштував 2 базари: передвеликодній і передріздвяний. 19-го вересня відсвяткував 30-ліття своєї діяльності із мистецьким виступом письменниці Івани Савицької і співачки Христини Карпевич. Брав участь в імпрезах організацій Рочестеру та у Відділах СУА. Зорганізував 3-денну прогульку автобусом до Українського Музею

Членки 120-го Відділу колядують на Український Музей. The members of Br. 120 going Christmas caroling to collect funds for the Ukrainian Museum.

Христини 120-го Відділу, Рочестер. Злів "Куми": Надія Трач — голова 46-го Відділу, Марія Крамарчук — організаційна референтка Головної Управи СУА, Іванна Мартинець — голова Округної Управи, Ірина Сьолковська — голова 120-го Відділу та членки Управи і членки Відділу. The Christening of Br. 120, Rochester, N.Y.

і на жіночу Конференцію на Союзівці в дні 2-го і 3-го жовтня. Участь в тій прогульці взяли членки Відділів **47-го, 46-го і 120-го**.

Членки **46-го Відділу**, а саме — Надя Трач — голова, була одною з панелісток на тему: "Українські школи і молодечі організації", а Яра Кекіш брала участь у виставці творчости сучасних українських мисткинь.

120-ий Відділ брав участь в 4-денному фестивалі та у святкуванні організацій Рочестеру з різних нагод. Членки включалися в радіо програму, яку виготовила голова Ірина Сьолковська. Зорганізував випродаж тістечок перед різдвяними святами. 9-го листопада відбув христини свого Відділу. Імпрезу провадила Лідія Джус, а хресними були: І. Мартинець, М. Крамарчук, І. Руснак і Н. Трач.

68-ий Відділ прощав свою довголітню членку Стефанію Слонську з причини її виїзду. Влаштував 2 базари: весною та восени. 26-го вересня відзначив бенкетом з програмою своє 25-літнє існування, на якому ініціаторка й організаторка Відділу А. Кравс розповіла про чверть-столітню працю

Відділу. Були численні гості й представниці сусідніх Відділів з Рочестеру та Ютики. В мистецькій програмі взяли участь Е. Белюц і композитор А. Вербицький. В грудні Відділ влаштував своїми силами літературний вечір, присвячений творчості Миколи Руденка. Вечір був успішний — твори читала студентська молодь і в цей спосіб познайомила учасників і себе з творчістю репресованого поета.

49-ий і 97-ий Відділи спільно zorganizували "пікнік", для членок і їх родин на пластовій оселі. 24-го жовтня влаштували "День Союзянки", який звеличали своєю присутністю організаційна референтка Головної Управи, голова Округи та членки рочестерських Відділів. Мистецькою програмою з виступом письменниці І. Савицької й співачки Х. Карпевич закінчено імпрезу.

49-ий Відділ — спонзорував виступ мистецького ансамблю під назвою "Вечір пісні й слова", з участю Е. Белюц, Л. Вербицького, О. Журби і Н. Стецьків, яка провадила програму.

97-ий Відділ відбув із своїми членками різдвяну зустріч і вечір співу й музики.

85-ий Відділ влаштував св. Миколая дітям світлички, яка існує при "Рідній Школі" в Сиракузах.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА:

Відділи, в цілі здобуття фондів організують базари и продаж печива. Господарські референтури беруть активну участь в тих імпрезах. На ширших сходинах частують кавою й солодким.

Господарські референтки **47-го Відділу** влаштували святковий обід з нагоди 30-ліття їхнього Відділу.

ФІНАНСОВА РЕФЕРЕНТУРА:

У звітвому році всі Відділи вирівняли свої фінансові зобов'язання до Централі. Крім обов'язкових вплат — **47-ий Відділ** зложив під час прогулянки до Українського Музею даток 130.00 дол.

49-ий Відділ на фонд Олени Лотоцької вислав 300 дол.; **97-ий** на фонд О. Лотоцької жертвував 100.00 дол.; **120-ий Відділ** заколядував і вислав на Український Музей 1,200.00.

Ярослава Борачок,
пресова референтка Округної Управи

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ І ОКРУГ

СВЯТКУВАННЯ 30-ЛІТТЯ 33-ГО ВІДДІЛУ СУА, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

В суботу, 5-го березня ц.р. в залі парафії св. Йосафата в Клівленді відбулося відзначення 30-річчя 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки. Святочний настрій викликав президіальний стіл, на якому були уставлені короваї на тлі вишитих рушників і барвінкових вінків. На центральному місці пишався ювілейний коровай з оригінальними прикрасами у формі печених голуб'ят, роботи Іванки Яремко, справа полтавський "дивень" виконаний Уляною і Яриною Лютими, ліворуч "перепієць". На сцені красувалась емблема СУА та портрет патронки Відділу Лесі Українки.

За президіальним столом сиділи: о. совітник Іван Оришкевич, Митрофорний Протоєрей Степан Ганкевич, парох церкви св. Володимира, Лідія Гладка — представниця Централі та заступниця голови СУА, м'гр, Надія Дейчаківська — голова Округної Управи СУА, Огайо, Ольга Городиська — голова ювілейного комітету, Катерина Мураль — почесна членка Округи, Ольга Демянчук — голова 33-го Відділу СУА, інж. Ірина Кашубинська — заступниця голови та бувші голови Відділу — Емілія Волиняк, Степанія Городиська, Ярослава Гергель, Мирослава Грабець, Юлія Тарнавська, Марія Янів, Іванка Яремко.

Ольга Городиська, голова ювілейного комітету, відкрила свято і у вступному слові згадала про заснування 33-го Відділу в Клівленді та його вклад праці у різних ділянках суспільно-громадського життя. Марія Футей, Марія Адамович і Анна Задойна внесли прапор при співі гімну СУА.

Святочно відбулось засвічення ювілейних свічок. Першу засвітила представниця Головної Управи СУА Лідія Гладка в пам'ять 50-ліття голоду, другу засвітила голова Округної Управи Надія Дейчаківська за спокій померлих союзянок. Хвилинною мовчанкою вшановано пам'ять основниці Відділу бл.п. почесної голови Михайлини Ставничої. Третю свічку засвітила голова 33-го Відділу Ольга Демянчук за здоров'я та успіхи союзянок.

Промовляє голова Ювілейного Комітету Оля Городиська Olya Horodyska, President of the Jubilee Committee, speaking.

Дальшу програму вела Ольга Демянчук. Приємне враження викликала поява малят із садочка.

Молитву перед вечерею перевів о. совітник Іван Оришкевич. Надія Дейчаківська, голова Округної Управи, щирими словами привітала Відділ від Округної Управи, бажаючи якнайкращих успіхів у наміченій праці. Голова Відділу прочитала привіти від союзянок, які не могли взяти участь, а Люба Мичковська — від товариств і установ Клівленду. Особисто склав привіт голова 30-Відділ УККА у Клівленді д-р Богдан Футей, який підкреслив великий вклад праці Відділу у різних ділянках життя клівлендської громади.

Милою несподіванкою був прихід Преосвященного Владика Стефана Сулика в асисті о. шамбеляна Федоровича, пароха церкви св. Йосафата. Владика в своїм слові закликав до співпраці жіноцтва з духовенством, бо тільки у спільному служінні Помісній Церкві та своєму народові збережемо наше національне обличчя. Владика підкреслив

ролю української жінки в суспільно-громадському житті, хоч доля кинула її у світові буревії, то все ж таки вона зуміла зберегти свою провідну роль як у родині, так і в громаді.

У святочному слові, гостя з Централі підкреслила важливе місце та корисні почини 33-го Відділу, а далі зreferувала історію українського жіночого руху від початку заіснування до сьогоднішніх днів.

Під час програми відбулось вручення золотих відзнак СУА союзнякам за їх довголітню працю. Були відзначені: Степанія Вільшанецька, Степанія Городиська, Олександра Мачалаба, Анна Стецяк, Юлія Тарнавська, Іванна Яремко, Марія Янів. Дочці бл.п. Михайлини Ставничої, Орисі Савчак, вручено почесну грамоту, в якій висловлено признання для її покійної матері за оснвання 33-го Відділу та за довголітню працю.

Рідкісною появою була презентація трьох поколінь — мати Анна Волиняк-Баран, членка 7-го Відділу в Акроні, дочка Ольга Демянчук, голова 33-го Відділу в Клівленді і внучка Дарія Демянчук-Басалик, членка 8-го Відділу в Клівленді.

В першій частині мистецької програми виступила оперна співачка Марта Кульчицька-Андріюк. У її репертуар увійшли такі пісні: "Якби мені намисто", муз. М. Лисенка, "Ой казала мені мати" з опери "Запорожець за Дунаєм", муз. М. Аркаса до слів Т. Шевченка, "Гандзя" — обробка П. Бойченка.

Малята співають "Многая літа"
Youngsters singing "Mnohaya Lita."

мацький, головний убір зі села Раковець; Мотря Антонів і Катря Лялюк — молода і дружка, початок 20-го століття, зі села Угринів, Сокальщина; Реня Гнилка — стрій весільний полтавський, чубатий вінок минулого століття, виконала Тамара Крижанівська. Всі строї — це цінний зразок народного мистецтва, яке своєю небуденною вартістю належить до музейних зразків.

Належитьсья признання молодій піаністці-акомпаніаторці Марті Самійленко і піаністці Марії Грушкевич. Успіх тих святкувань треба завдячити — Ользі Городиській, як

Вручення золотих відзнак союзнякам за їхню довголітню працю. Справа три покоління: внучка, доня і мати.

Awarding gold medals to UNWLA members for their neverending work. 3 generations — granddaughter, daughter and mother.

Друга частина програми носила назву "Весільні Окрушки". До неї впровадила присутніх культурно-освітня референтка Люба Мичковська своїм словом на тему "Тяглість весільних звичаїв від найдавніших часів до сьогодні". Мистецьку частину цієї весільної тематики розпочато виступом Школи Українського Танку "Каштан" під проводом Маркіяна Комічака. Першою точкою був "Рушничок" за хореографією Анатолія Кривохижі. Танок у хороводі з рушниками (в однім кольориті строїв і рушників, в повільно-пливких рухах) передав дію вишивання тих обрядових атрибутів. "Джурило" — лемківський весільний танок, виконаний у прекрасних лемківських строях, виготовлених для цього виступу членками 33-го Відділу. В'язанку весільних пісень Сокальщини — обр. інж. Карп'яка, "Чи я в лузі" — народня пісня обр. Сандляра, виконала оперна співачка Марта Кульчицька-Андріюк. Важливим моментом був показ дев'ятох весільних уборів молодих і дружок. Показ приготувала і ним проводила інж. Ірина Кашубинська. Вона пояснила, що частина строїв походить із тих українських земель, з яких 35 літ тому поляки виселили українців і саме тим прадідівським землям присвячений цей показ. Модельки: Соня Ільчишин — стрій Полісся, убір свашки 1870-тих років на Холмщині і Поліссі; Христя Олексів — стрій з околиць Заліщик, убір голови села Колодрібка; Оленка Тарнавська — стрій молодої з Буковини; Лідія і Дарія Футей — лемківські строї молодої і дружки, убір голови зі села Крампна; Орися Корпятович — стрій гуцульський, кос-

голови Ювілейного Комітету, Ірині Кашубинській, яка запланувала і підготувала програму і вкінці координація праці великої групи активних союзнячок. Успіх тих Ювілейних Святкувань був вислідом їх труду і зусиль.

Лена Сушків,
пресова референтка

Дівчата у весільних строях Girls in wedding costumes.

"НАШОМУ КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ"

"Часи міняються і ми змінюємося з ними" — каже стара латинська приказка. Правду цієї приказки саме тепер у нас в Балтиморі можна спостерігати. Старша генерація, яка після Другої світової війни проявила жваву діяльність в різних ділянках культурно-громадського життя української спільноти, стає щораз менше активною з уваги на свій вік і як ті журавлі поступово відходять в "безконечний шлях". Її місце частинно займає молода українська інтелігенція, вихована в Америці, яка починає діяти, відчуваючи національний обов'язок заступивши своїх батьків. 59-ий Відділ СУА в Балтиморі був завжди й є до цього часу зразком конструктивної праці нашого жіноцтва. З цілої низки успішних імпрез 59-го Відділу СУА остання імпреза заслуговує на окреме відзначення. Заслужена союзниця Олена Блавацька виголосила цікаву доповідь на тему: "Жіночий рух в Західній Україні під польською окупацією поміж 1-ою і 2-ою світовими війнами". Її доня мгр. Лідія Лемішка, доповнюючи свою маму, заявила: "Мені моя мама все докладно розповіла, а я намагатимусь вам все передати".

Перед присутніми — зворушлива картина: сивоволоса мати Олена, а побіч її донька (теж уже мати) розказали (самі теж зворушені) про свою спільну працю.

Був це дійсно "калиновий міст" поміж генерацією українського зорганізованого жіноцтва, що на Батьківщині під ворожою окупацією в організації "Союз Українок" працювало жертвенно для добра свого народу. З другої сторони "калинового мосту" наші союзниця мали нагоду почути і навчитися від співучасниці тієї незабутньої сторінки історії нашої організації, як можна успішно працювати навіть в невибагливих обставинах, особливо в злиднях серед жінок українського села, коли є віра в Бога, в слушність нашого діла, братня любов і патріотизм.

Союз Українок в Західній Україні під польською окупацією перед 2-ою світовою війною відіграв відповідальну і дуже важливу роль в піднесенні національної свідомості, культури і добробуту українських жінок-селянок, і взагалі піднесення рівня життя українського села.

Український греко-католицький священник та його дружина були провідниками серед нашого знедоленого народу.

Олена Блавацька зорганізувала, невтомно працюючи,

три Відділи Союзу Українок по селах, де було їх приходство. Вона відчувала завжди родинне тепло і любов до своїх запрацьованих, але побожних, щирих і відданих своєму народові українських селянок.

Культурноосвітню працю в українському селі Союз Українок, із своєю централею у Львові, провадив планоно, послідовно і з подиву гідною жертвенністю. Як правило, з головної централі у Львові приїздили на села інструкторки, організуючи різні потрібні перевишколи як: куховарства, печення, шиття, вишивання, утримування чистоти та гігієни, розводження і плекання городовини, садівництва, а головне і найважливіше, як проводити культурно-освітню працю та організацію дозвілля молоді.

Очевидно Союз Українок співпрацював по селах і в містах з іншими нашими відомими організаціями як: Маслосоюз, Центросоюз, Рідна Школа, Просвіта, Відродження, Сільський Господар та інші.

Український Жіночий Конгрес у Станіславові у 1933 році був наявною демонстрацією сили і праці зорганізованого жіноцтва, а Союзу Українок зокрема.

Такі наші відомі діячки, як раніше Наталія Кобринська а тоді посолка Мілена Рудницька були натхненницями і провідниками конгресу. Другий день конгресу був днем української селянки, коли це тисячі наших селянок (навіть пішки) прибули до Станіслава в українській національній носі маніфестуючи свою відданість Союзові Українок і своєму українському народові.

Вони вірили в популярні тоді гасла: "свій до свого по своє", "В єдності сила народу", "геть з алькоголем", "через освіту до свободи", "Христос — наша сила".

"Сьгодні з перспективи часу і в добробуті Америки я вперто вірю, що наша молода генерація, вихована в Америці, не зрадить своїх предків, свого свободолюбивого українського народу, жорстоко русифікованого і експлуатованого в колоніальній системі". — казала прелегентка. Вона закликала поглянути критично на нас самих — чи ми продовжуємо цю величезної ваги працю, започатковану майже 100 років тому на батьківщині. Чи часом добробут в Америці не зробив нас бездіяльними матеріялістами, нікому не потрібними???

Марія Булавка

З РІЗНИХ НАГОД, ПОДЯКИ, БАЖАННЯ ТОЩО

92-ий Відділ СУА у Менвіл Нью Джерзі, бажає дорогій членці **Стефанії Гаврилук** скорого видужання і пересилає 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Управа і членки

З нагоди недавнього вшанування редакторки **Лідії Бурчинської** пересилаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол. Бажаю Ювілятці многих літ плодovitої праці,

Артимида Никоревич
(44-ий Відділ СУА)

З нагоди **50-ліття 23-го Відділу СУА**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складає 15.00 дол.

53-ий Відділ СУА

ЯКЩО ХОЧЕТЕ, ЩОБ ЖУРНАЛ
"НАШЕ ЖИТТЯ"
НАДАЛЬШЕ ПОЯВЛЯВСЯ,
БУДЬТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ, А НЕ
ПІСЛЯ-ПЛАТНИКАМИ.
ПЕРЕСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА-
ЗДАЛЕГІДЬ, ЩОБ ОРГАНІЗАЦІЇ
ЗАОЩАДИТИ ЧАС І ГРОШІ, ПОТРІБНІ
НА ВИСІЛКУ ПРИГАДОК.

ІВАН СМОЛІЙ

У ЧУЖОМУ МІСТІ

Без приятеля сумно жити. А в Анатолі нема ані одного знайомого хлопця. Він щойно недавно приїхав із батьками в це чуже місто.

Вийшов Анатоль із хати на вулицю, розглядається, а там, подалік за домами — майдан. Який чудовий майдан у цьому місті! Кругом старезні дерева, гойдалки, совганки. Й повно дітвори. Метнувся Анатоль, розбігся до гурту й зупинився на краю майдану. Куди ж це він біжить? Він же не знає нікого з них. Він тут чужий. А як гарно було б бути разом із дітьми! Це вони гру в індіан завели. Найстарший хлопець застромив собі пташине перо за кашкет і йде попереду інших, як Соколине Око.

А той другий, чорнявий хлопець, що за Соколиним Оком, то зовсім не тямить нічого. Витягнув два револьвери і стріляє, як навіжений. Револьвери — це лицарська зброя, не любить їх Анатоль. А в індіан ось зброя — луки, томагавки і списи.

І в татар теж луки були, й зодягалися татари незвичайно. Розповів би Анатоль дітям про татар та про козаків, ухадників, що воювали з татарами, як ті піонери з індіанцями. І гру таку завести б можна. Із Соколиного Ока був би чудовий козацький ватажок. А той галасливий чорнявий хлопчина з револьверами — правдивий татарин.

Галаслива громадка пробігла коло хлопця, й ніхто не відізвався, ніхто не запросив його до гри. Дивиться Анатоль дітям услід. Оббіжать майдан кругом, поміж стовбури дерев скрадаючись, і знову будуть близько нього. Чи зупинити однопере Соколине Око, щоб прийняв і його до гри? Ні, не проситиме Анатоль. І цукерків та тістечок не виноситиме їм, щоб купити дружбу. Не такий Анатоль! А так хочеться до дітей...

— "На все є рада, тільки добре подумай!" —

пригадує собі Анатоль слова пластового братчика. Швидко, гарячково думає Анатоль, що тут зробити б. І нараз зривається з місця, біжить за хату, до маленької клітки коло гаражу. Мерщій! Він видумав плян, як заприятелитися з дітьми.

Громадка "індіан", дійшовши до кінця майдану, вертається з вигуками й пострілами. Доходить уже до місця, де стоїть незнайомий хлопець. Стоїть він, як стояв, та тільки ж, що це у нього на руках? Спинилися діти, опустили воївничий ковбой револьвери. Спинився й вождь — однопере Соколине Око. Познімали індіанці маски з облич. Всі дивляться на Анатолі. Й не так на Анатолі, як на щось сіреньке, пухнате, довгокруге, що у нього на руках.

— Зайчик! Правдивий, живий зайчик на руках у цього хлопця!

— Звідки ти його маєш? — питається Соколине Око.

— Це мені тато живого приніс, бо я дуже люблю звірят, — каже Анатоль.

— А ти тут живеш?

— Тут. Ми недавно приїхали, я нікого не знаю.

— А як тобі на ім'я?

— Анатоль.

— То дай мені, Анатолі, цього зайчика трохи потримати на руках, будеш із нами гратися, — каже Соколине Око.

Гаразд, — мовить Анатоль, — тільки не випустить, бо він прудконогий, і жоден індіанець його не зловив би.

Прищулювся зайчик на руках у Соколиного Ока, тремтить боязко. А малі індіанці обступили кругом свого вождя й Анатолі. Кожний змагає стати ближче. Бо чи може бути щось приємніше, як торкнутися рукою м'якенького зайчиковаго кожуха і зблизька оглядати, як тремтять вуса сіренького капустияного ласуна?

— На, маєш! — сказав вождь, однопере Со-

колине Око до Анатоля, налюбувались зайчиком. — Віднеси його у клітку та не барися, приходи із нами гратися.

З того часу став Анатоль постійним товаришем гри дітей на затишному майдані, між старими деревами. А із Соколиним Оком зовсім заприятелював. Навчив його Анатоль гри в козаків і татар, і всяких штук із пластового табору. Чуже місто не таке вже чуже. А діти, то й зовсім як найкращі друзі. Бо дружба між дітьми швидко росте.

майдан — простора відкрита площа (public square, common grass plot); *кашкет* — накриття голови з дашком (cap, shade cap); *тямити* — тут: розуміти; *навіжений* — божевільний (mad, crazy); *уходник* — в давній Україні втікачі з панських маєтків. Вони поселялися, як вільні люди в степах. Займалися ловцтвом, рибальством, звіроловством. Стали зав'язком козацтва; *ватажок* — провідник; *стовбур* — trunk of a tree; *мерщій!* — швидко; *прудконогий* — швидконогий, який скоро бігає; *ласун* — sweet-tooth; *dainty* — mouth; *баритися* — спізнатися — to delay, to be late;

ЮНІ ДРУЗІ

ЯК ЦЕ РІЗНИМИ СЛОВАМИ РІЗНІ КАЖЕМО СЛОВА МИ

ЦУЦЕНЯТКО

Після бурі знайшли діти
Цуценятко ледь живе.
Що робити з ним? Де діти?
— Хай, — Гриць каже, — в нас живе.
І зроблю для нього буду
І носить в лікарню буду.

*

ТАЄМНИЧИЙ СЛІД

Хто це там навколо хижі
Протоптав глибокий слід?
Може, близько звірі хижі?
Обережним бути слід!

*

РОБОТЯЦА ЛЮБА

Клаптик ситцю я покраю,
Хусточок з нього нашію,
Помережу їх по краю,
Пов'яжу лялькама на шию.
Мама скаже: — Глянуть любо
На твою роботу, Любо!

Рис.: Ельмира
Геруляк.

БРАТ МІЙ ІГОР

Ну й охочий брат мій Ігор
До усяких жвавих ігор!
Де яка на світі гра є,
Залюбки у неї грає.

*

НЕТЕРПЛЯЧІ ПТАШЕНЯТА

П'ять синочків у синиці.
Хочуть вже літати сини ці.
— Підростіть, — їм каже мати, —
Треба більші крильця мати.

Різні слова

На жаль, не можна пояснити, бо розкривається значення слів
цуценя — маленький собачка (puppy); *ситець* — клаптик бавовняний тканини, звичайно кольорової із узорами — cotton print.

"Юні Друзі"

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять нашого дорогого Мужа, Батька, Діда і Прадіда **бл. пам'яті Йосифа Пундія**, який відійшов у Вічність 28-го вересня 1983 р. проживши 88 літ, родина і приятелі зложили **500.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА в тому:

100.00 дол. д-р Семен і Стефанія Кочії,

по 50.00 дол. д-р Володимир і Надія Процики, д-р Орест і Романа Яхторовичі;

по 25.00 дол. Анка і Ляриса Стародуби, Осипа Клодницька, Роман і Марія Кецала, мгр. Орест і Сузанна Казанівські;

по 20.00 дол. проф. Іван і Богданна Сеники, д-р Петро і д-р Ольга Моцюки, д-р Борис і д-р Арета Верни,

140.00 дол. Родина Пундіїв.

Родина щиро дякує всім жертводавцям. Висловлюємо Родині Панства Пундіїв глибоке співчуття,

Управа і членки 22-го Відділу СУА, Чикаго

В пам'ять моєї найдорожчої та незабутньої Тети **бл.п. Ольги Баран з Кульматицьких**, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 100.00 дол.,

Стефанія Серант з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мотрі Климшин**, внучки нашої членки Олени Климшин, пересилаємо 10.00 дол. на Виховний Фонд, а Родині висловлюємо щирі співчуття,

Управа і членки 63-го Відділу СУА, Дітройт

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Гедвіги Кобело**, матері нашої членки Галини Харевиц, пересилаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо щирі співчуття,

Управа і членки 63-го Відділу СУА, Дітройт

Замість квітів на могилу **св. п. Катерини Призванської**, мами нашої членки Марії Галушки, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо наші співчуття,

Управа і членки 91-го Відділу СУА, Бетлегем Па.

Замість квітів на могилу **бл.п. Осипа Марусяка**, мужа Марії Марусяк і батька Дарії Скіри, членок 43-го Відділу СУА, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а Родині висловлюємо щирі співчуття,

43-й Відділ СУА, Філядельфія

Замість квітів на свіжу могилу мами мого покійного мужа Евгена, а нашої Бабуні **бл.п. Дарії Данилюк**, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Надія Данилюк з синами Нестором і Адріаном

В першу річницю смерті моєї сестри **бл. п. Іванни Луджак**, складаю 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Іван Федів — Кліфтон

В пам'ять покійної **Стефанії Марії Кохановської**, зложили через 43-й Відділ СУА 25.00 дол. на дитячі садочки при СУА,

Ігор і Олена Сохани

Замість квітів на могилу **бл. п. Ольги Баран**, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 15.00 дол.,

Михайло Головей

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

29-го вересня ц. р. в Бабілоні Н. Й. упокоїлася в Бозі на 80-му році життя, **бл. п. Пані-Матка Катерина Кіндзерява-Пастухів** з дому Буняк, вдовиця по сотникові Армії Української Народньої Республіки о. Якові.

Покійна була доброю матір'ю і громадянкою. Залишила в глибокому смутку сина, архипресвітера о. Сергія з дружиною Юлією з дому Литвиненко, три внучки-бандуристки: Олю, Ірину (секретарку 6-го Відділу СУА, Чикаго) з чоловіком д-ром Ярославом Слюсаренком, Лярису та дві правнучки: Адріану і Раїсу Слюсаренко.

Молодший син Юрій згинув в рядах Української Повстанської Армії на Волині.

Спить спокійно Пані Матко, а пам'ять про Вас нехай переходить з роду в рід.

Ольга Трачук

Замість квітів на могилу **Григорія Комарницького**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають 15.00 дол.,

Е. Прядка, С. Котенко, М. Нортон

В пам'ять **Лесі Слободян**, складають 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Е. Прядка, С. Котенко, М. Нортон

Замість квітів на свіжу могилу моєї широкій приятельки **бл.п. Марії Пастернак**, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Лідія Бурачинська

В пам'ять **бл.п. Миколи Савицького**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Іванна і Ярослав Клими

Замість квітів на могилу **сл. п. Дарії Данилюк**, тещі Надії і Марти Данилюк, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а невісткам і родині висловлюємо співчуття,

Наталія Дума, Ірина Комар, Оксана Лопатинська, Омеляна Рогожа, Уляна Старосольська

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ярослави Місевич-Левицької** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а доні Вірі і Родині висловлюємо щире співчуття,

Лідія і Володимир Гладкі

Просимо в дописах, списках пожертв, нотатках "замість квітів" і інших манускриптах писати виразно імена і прізвища в українській чи англійській мовах (залежно від тексту). Невіразне письмо спричинює неприємні помилки. Дякуємо за старанне приготування матеріалів надсланих до редакції!

Редакція і адміністрація "Нашого Життя"

Просимо в дописах, списках пожертв, нотатках "замість квітів" і інших манускриптах писати виразно імена і прізвища в українській чи англійській мовах (залежно від тексту). Невірне письмо спричинює неприємні помилки. Дякуємо за старанне приготування матеріалів надсланих до редакції!

Редакція і адміністрація
"Нашого Життя"

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

HANDBOOK FOR SALE:
"HOW TO MAKE
CHRISTMAS TREE ORNAMENTS".
AVAILABLE
IN UKRAINIAN
AND ENGLISH.

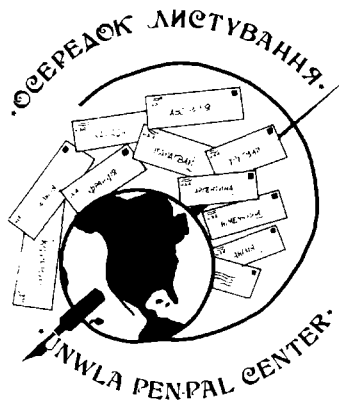
Price: \$6.00 + Postage
Available at:
UNWLA, Inc.
108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

У ПРОДАЖУ Є
ПІДРУЧНИК
"ЯК РОБИТИ ПРИКРАСИ
НА ЯЛИНКУ"
В УКРАЇНСЬКІЙ І
АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.

Ціна 6.00 дол. + Поштова оплата
Замовляти в канцелярії СУА
UNWLA, Inc.
108 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

ВІТАЙТЕ ТА СКЛАДАЙТЕ ПОБАЖАННЯ СВОЇМ РІДНИМ,
ДРУЗЬЯМ ТА ЗНАЙОМИМ НА СТОРІНКАХ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040 U.S.A.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодиноке число 1.50 дол.

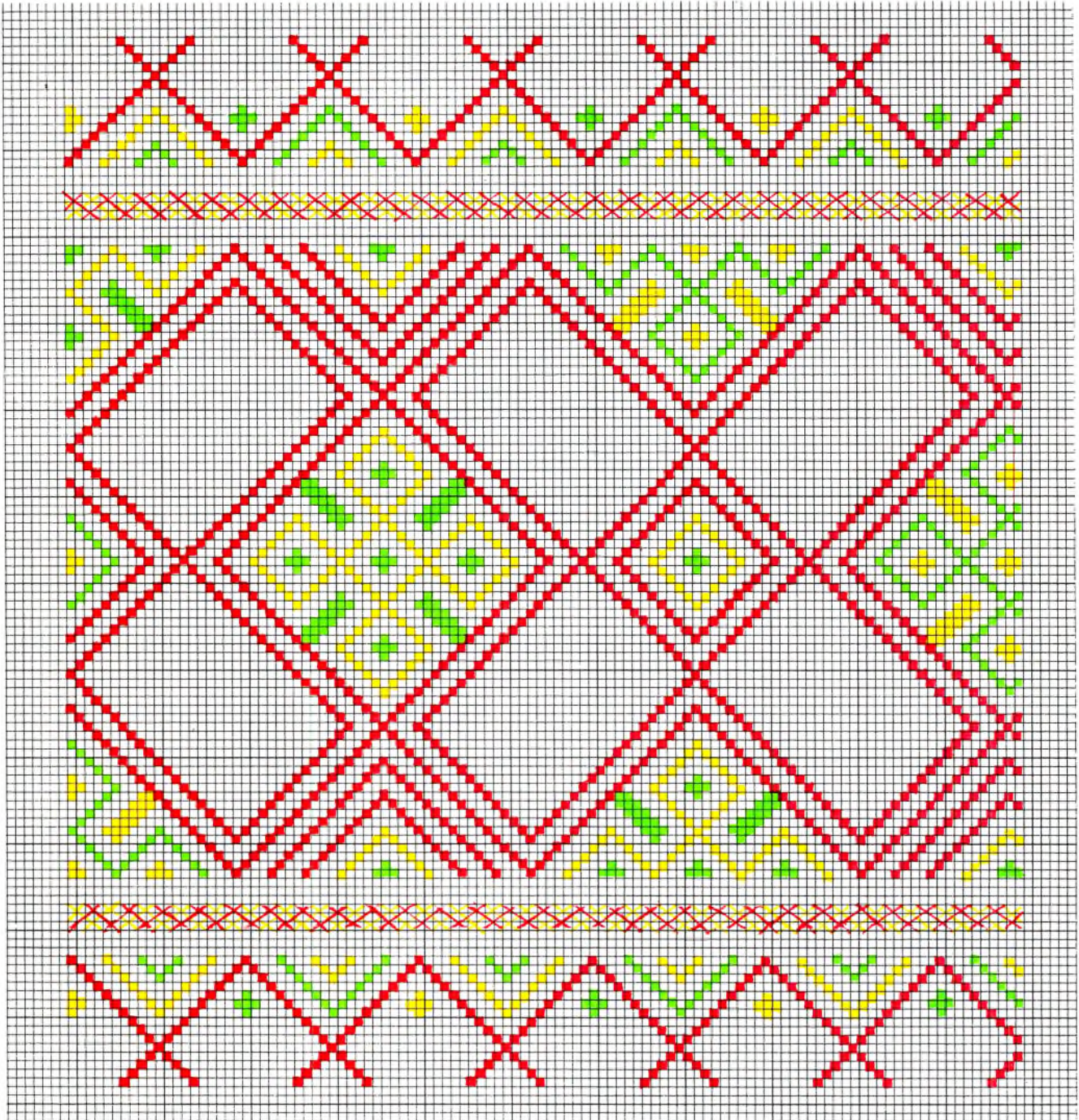
КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

ISSN 0740 — 0225
INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Виставка жіночої сорочки. Низинка. Село Петрів-Покуття, тепер Івано-Франківської області.
Початок ХХ ст.

Гая Кандюк відшила з колекції вишивок Українського Музею. Рисувала Ольга Трачук.

Правий бік вишивати нитками D.M.C.: зелена ч. 906, вишнева ч. 915, жовта ч. 742. Лівий бік низинка
— вишита чорними нитками гл. ст. 27